

URZĄD MIASTA I GMINY KOŃSKIE

UL. PARTYZANTÓW 1

26-200 KOŃSKIE

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

DLA

**USTALEŃ ZMIANY CZĘŚCI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO FRAGMENTU TERENU MIASTA KOŃSKIE,
NA WSCHÓD OD TERENÓW KOLEJOWYCH
PO GRANICE ADMINISTRACYJNE MIASTA**

OPRACOWAŁ:

MGR INŻ. MACIEJ NIŻBORSKI

DATA SPORZĄDZENIA:

8 LIPCA 2022 R.

MASTERPLAN NIŻBORSKI SPÓŁKA JAWNA

UL. KRAKOWSKA 39/100 55-424 WROCŁAW

KOM: 601 174 878

BIURO@MASTER-PLAN.PL

NIP: 8961600107

REGON: 387899087

KRS: 0000877785

ZMIANA CZĘŚCI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO FRAGMENTU TERENU MIASTA KOŃSKIE,
NA WSCHÓD OD TERENÓW KOLEJOWYCH PO GRANICE ADMINISTRACYJNE MIASTA
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

SPIS TREŚCI

1. WPROWADZENIE	4
1.1. CEL, ZAKRES PROGNOZY, POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI	4
1.2. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z AKTUALNYCH DOKUMENTÓW PLANISTYCZNYCH	5
1.3. METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY	7
1.4. USTALENIA I GŁÓWNE CELE PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	9
2. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA	9
2.1. POŁOŻENIE FIZYCZNO-GEOGRAFICZNE	9
2.2. UKSZTAŁTOWANIE TERENU	10
2.3. ZAGROŻENIA OSUWISKOWE	10
2.4. BUDOWA GEOLOGICZNA	10
2.5. WODY POWIERZCHNIOWE	12
2.6. WODY PODZIEMNE	12
2.7. KLIMAT	13
2.8. GLEBY	15
2.9. ZASOBY LEŚNE	16
2.10. ZASOBY NATURALNE	17
2.11. ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE	17
2.12. ELEMENTY CHRONIONE NA PODSTAWIE USTAWY Z 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	17
2.13. KRAJOBRAZ	18
2.14. ZABYTKI I OBIEKTY O WARTOŚCIACH KULTUROWYCH	19
2.15. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	19
3. STAN ŚRODOWISKA	20
3.1. WODY POWIERZCHNIOWE	20
3.2. WODY PODZIEMNE	20
3.3. POWIETRZE ATMOSFERYCZNE	21
3.4. KLIMAT AKUSTYCZNY	22
3.5. PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE	23
3.6. WSKAŹNIK WEGETACJI	24
4. OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA PRZY BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PLANU	25
5. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY	25
6. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU	26
7. SKUTKI DLA ŚRODOWISKA WYNIKAJĄCE Z REALIZACJI USTALEŃ PLANU	28
7.1. PRZYJĘTE ZAŁOŻENIA	28
7.2. ANALIZA I OCENA WPŁYWU NA CELE, PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ OBSZARU NATURA 2000 ORAZ POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA WE WZAJEMNYM POWIĄZANIU	29
7.3. OCENA ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA W KONTEKŚCIE RELACJI Z PRZEDMIOTEM PODLEGAJĄCYM ODDZIAŁYWANIU ORAZ ZMIENNEGO CZASU DZIAŁANIA	37
7.4. PODSUMOWANIE	39
8. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO	39
9. MOŻLIWOŚCI ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH	43
10. PRZEWIDYWANE MOŻLIWOŚCI TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO	43
11. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	43
12. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	44
13. ZAŁĄCZNIK – OŚWIADCZENIE AUTORA	46

ZMIANA CZĘŚCI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO FRAGMENTU TERENU MIASTA KOŃSKIE,
NA WSCHÓD OD TERENÓW KOLEJOWYCH PO GRANICE ADMINISTRACYJNE MIASTA
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

1. WPROWADZENIE

1.1. CEL, ZAKRES PROGNOZY, POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

Prognoza oddziaływania na środowisko jest opracowaniem sporządzanym w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa o ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029 ze zm.) zwanej dalej ustawą o udostępnianiu informacji lub ustawą OOŚ, określa jakie dokumenty wymagają przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Natomiast z art. 51 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji wynika, że wymóg wykonania prognozy oddziaływania na środowisko dotyczy między innymi miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (lub jego zmiany). Opracowując zatem zmianę części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (dalej MPZP/mpzp lub plan) należy przeprowadzić postępowanie w tym zakresie i sporządzić prognozę oddziaływania na środowisko, chyba że zachodzą przesłanki określone w ustawie OOŚ dotyczące odstąpienia od przeprowadzenia oceny (art. 48 ustawy o udostępnianiu informacji). Organ sporządzający projekt planu uznał jednak, że nie zachodzą powody odstąpienia od oceny i zlecił opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 ustawy OOŚ prognoza oddziaływania na środowisko:

- 1) zawiera:
 - a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
 - b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
 - c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
 - d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
 - e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
 - f) oświadczenie autora, o którym mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
 - g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora;
- 2) określa, analizuje i ocenia:
 - a) istniejący stan środowiska,
 - b) potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji postanowień projektowanego dokumentu,
 - c) przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko przy realizacji postanowień projektowanego dokumentu,
 - d) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu,
 - e) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele zostały uwzględnione;
- 3) przedstawia:
 - a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko,
 - b) możliwości rozwiązań alternatywnych w odniesieniu do obszarów chronionych na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Prognozę oddziaływania na środowisko wykonano w celu oceny skutków wpływu na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, do którego opracowania przystąpiono zgodnie z Uchwałą Rady Miejskiej w Końskich Nr XXXIII/328/2021 z dnia 29 czerwca 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu terenu miasta Końskie, na wschód od terenów kolejowych po granice administracyjne miasta.

Obszar opracowania o powierzchni około 7,5753 ha zlokalizowany jest w północno-wschodniej części miasta Końskie, na wschód od linii kolejowej Nr 25 Łódź Kaliska – Dębica, na granicy z obrębem wiejskim Dyszów, w rejonie ul. Zielonej. Granice terenu objętego planem określa załącznik graficzny nr 1 do uchwały (rysunek planu w skali 1:1000).

Zakres i stopień szczegółowości niniejszej prognozy został uzgodniony z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Końskich pismem znak NZ.9022.2.5.2021.MŚ z dnia 16 sierpnia 2021 r. oraz z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach pismem znak WOO-III.411.1.37.2021.MK z dnia 7 września 2021 r.

Przedmiotowy projekt planu powiązany jest z następującymi dokumentami:

- 1) zmianą Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Świętokrzyskiego, uchwaloną przez Sejmik Województwa Świętokrzyskiego Uchwałą XLVII/833/14 z dnia 22 września 2014 r.;
- 2) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Końskie, przyjętym uchwałą Nr XXI/189/2020 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 30 czerwca 2020 r. (dalej: SUIKZP lub Studium);

- 3) Miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego fragmentu terenu miasta Końskie, na wschód od terenów kolejowych po granice administracyjne miasta, uchwalonym przez Radę Miejską w Końskich Uchwałą Nr XXVII/287/2013 z dnia 30 kwietnia 2013 r. (dalej: plan obowiązujący);
- 4) Prognozą oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu terenu miasta Końskie na wschód od terenów kolejowych po granice administracyjne miasta, BUDPLAN Sp. z o.o., Warszawa, 2012;
- 5) Opracowaniem ekofizjograficznym do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Końskie, Końskie, 2012.

1.2. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z AKTUALNYCH DOKUMENTÓW PLANISTYCZNYCH

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Końskie

Zgodnie z ustaleniami Studium, podstawowym typem terenu możliwym do użytkowania na przedmiotowym obszarze jest:

P – teren zabudowy produkcyjnej:

- 1) funkcja podstawowa: zabudowa produkcyjna;
- 2) funkcja uzupełniająca:
 - a) zabudowa usługowa,
 - b) obsługa komunikacji,
 - c) infrastruktura techniczna;
- 3) intensywność zabudowy: 0,01-1,0;
- 4) maksymalna powierzchnia zabudowy w stosunku do powierzchni działki/terenu: 60%;
- 5) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 10%;
- 6) maksymalna wysokość zabudowy: 25 m;
- 7) wytyczne dotyczące zagospodarowania:
 - a) lokalizacja rzemiosła, przemysłu, składów i magazynów,
 - b) dopuszczalna forma zabudowy usługowej – usługi użyteczności publicznej.

Dodatkowo, Studium uwzględni na granicy z planem lub w jego bliskim sąsiedztwie m.in.: istniejące drogi, przebieg linii kolejowej, liniowe elementy infrastruktury technicznej (przebieg istniejącego gazociągu wysokoprężnego) oraz granicę terenów zamkniętych.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że projekt planu nie narusza ustaleń obowiązującego na tym terenie Studium choć na niewielkim fragmencie terenu w północno-zachodniej części obszaru ustalono odmienne przeznaczenie od kierunku wyznaczonego w Studium. Podyktowane jest to zamiarem usankcjonowania istniejącej już na tym terenie funkcji zagospodarowania. W tym miejscu należy wspomnieć, że pomimo odmiennych przeznaczeń pomiędzy projektem mpzp a Studium, projekt planu nie narusza jego ustaleń, gdyż w dokumencie Studium dopuszczono usankcjonowanie takich sytuacji planem miejscowym (cyt.: *"...Niezależnie od określonego przeznaczenia oraz określonego sposobu zagospodarowania na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się: ...w przypadku: działek i budynków użytkowanych zgodnie z prawem, działek, w stosunku do których wydano ostateczne pozwolenia na budowę, ustalanie przeznaczenia oraz sposobu zagospodarowania innego niż określony w studium – zgodnego ze stanem faktycznym, ..."*).

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu terenu miasta Końskie, na wschód od terenów kolejowych po granice administracyjne miasta (Uchwała Nr XXVII/287/2013 z dnia 30 kwietnia 2013 r.)

Zgodnie z ustaleniami ww. dokumentu obszar opracowania został zakwalifikowany do terenów 1P, 3P i 1KD-D. Poniżej wypisano najważniejsze ustalenia z punktu widzenia projektu planu:

- 1) **1P, 3P** – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów:
 - a) przeznaczenie podstawowe: obiekty produkcyjne, składy i magazyny;
 - b) przeznaczenie uzupełniające:
 - usługi, rzemiosło,
 - obiekty biurowe i administracyjne,
 - urządzenia i obiekty obsługi komunikacji, w tym parkingi dla samochodów ciężarowych;
 - c) pokrycie dachów w stonowanych kolorach z palet: brązów, szarości,
 - d) parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy o przeznaczeniu podstawowym w zakresie jej budowy:
 - wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki – nie więcej niż 50%,

- maksymalna powierzchnia zabudowy o przeznaczeniu uzupełniającym – 30% powierzchni zabudowy o przeznaczeniu podstawowym,
- maksymalna powierzchnia użytkowa dla usług wbudowanych – 30% powierzchni użytkowej zabudowy o przeznaczeniu podstawowym,
- udział powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki – nie mniej niż 30%,
- maksymalna wysokość obiektów produkcyjnych, składów i magazynów – 16 m, nie więcej niż 3 kondygnacje nadziemne,
- maksymalna wysokość zabudowy usługowej, biurowej, administracyjnej i garaży wielopiętrowych – 12 m, nie więcej niż 3 kondygnacje nadziemne,
- maksymalna wysokość budynków gospodarczych – 8 m, nie więcej niż 2 kondygnacje nadziemne,
- dla obiektów produkcyjnych dopuszcza się wyjątkowo gabaryty wynikające z potrzeb technologicznych lub jeżeli wymagają tego przepisy odrębne,
- maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy – 1,5,
- dachy płaskie, dwuspadowe, symetryczne lub wielospadowe o spadku do 45°,
- jednakowy kąt nachylenia dla głównych połaci dachowych,
- w odniesieniu do istniejącej zabudowy (z wyjątkiem mieszkaniowej) ustalenia pkt. 1 lit. d tiret od pierwszego do jedenastego należy stosować odpowiednio w ramach dokonywanej zmiany.

2) **1KD-D** – tereny dróg klasy dojazdowej.

Plan obowiązujący nie obejmuje swoimi granicami terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej zlokalizowanego w północno-zachodnim narożniku planu. Na tym obszarze nie funkcjonuje aktualnie żaden akt prawa miejscowego.

Dodatkowo, plan obowiązujący uwzględnia w granicach obszaru opracowania słupowe stacje transformatorowe 15/0,4kV oraz napowietrzne linie elektroenergetyczne 15 kV wraz ze strefami technicznymi (wyznaczonymi na zasadach określonych w przepisach odrębnych), a w bliskim sąsiedztwie obszaru magistrale gazowe wysokiego ciśnienia i ścieżki rowerowe.

Analiza ustaleń projektowanego planu pozwala stwierdzić, że w stosunku do obowiązującego dokumentu zmiana planu ma charakter głównie regulacyjny i naprawczy – przekształca strukturę funkcjonalno-przestrzenną w zakresie polepszenia warunków zabudowy poprzez likwidację przebiegającej na północy obszaru drogi publicznej klasy dojazdowej (symbol w planie obowiązującym 01-KD-D), która nie spełnia swojej pierwotnej funkcji, a ogranicza możliwość racjonalnego zainwestowania przyległych do niej nieruchomości. Należy podkreślić, że zmiana planu nie wprowadza istotnych zmian w zakresie przeznaczenia terenów oraz gabarytów zabudowy. W związku z czym, aktualna jest ocena wpływu terenów produkcyjnych na środowisko, sporządzona w prognozie do planu obowiązującego, a niniejsza prognoza została sporządzona głównie w celu oceny wpływu terenów zabudowy mieszkaniowej na środowisko.

W celu ograniczenia strat środowiska, projekt planu określa obligatoryjne parametry oraz wskaźniki kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, takie jak maksymalną wysokość, powierzchnię i intensywność zabudowy, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej (w większości potrzymane na poziomie analogicznym jak w planie obowiązującym) oraz ogólne zasady ochrony środowiska, przyrody, krajobrazu, czy też szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, oceniane jako bardzo ważne z punktu widzenia ochrony środowiska (m.in. zakaz lokalizowania zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, wprowadzenie strefy zieleni izolacyjnej pomiędzy terenami zabudowy mieszkaniowej i zabudowy produkcyjnej, czy nakaz stosowania najlepszych dostępnych technik przy realizacji inwestycji [aktualnie brak podobnych rozwiązań planistycznych]).

Poza tym, projekt planu:

- 1) likwiduje linie zabudowy od terenu 01KD-D przy jednoczesnym utrzymaniu linii zabudowy od strony ul. Zielonej oraz od strony linii kolejowej;
- 2) wprowadza tereny produkcyjne, składy i magazyny oraz częściowo, istniejące w obszarze wydzieleni wewnętrznych, zabudowania mieszkaniowe kosztem likwidowanego terenu 01KD-D;
- 3) utrzymuje fragment terenu drogi wewnętrznej zapewniającej dostęp do drogi publicznej;
- 4) utrzymuje tereny istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w formie wyznaczenia terenu MN lub w formie wydzielenia wewnętrznego na terenie P wraz z wprowadzeniem obligatoryjnych ustaleń wynikających z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;

- 5) wprowadza zakaz lokalizowania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię wiatru na całym obszarze Planu (aktualnie brak podobnych rozwiązań planistycznych);
- 6) doprecyzowuje ustalenia z zakresu szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu dla terenu P;
- 7) odstępuje od utrzymania ustaleń z zakresu ogrodzeń nieruchomości oraz reklam;
- 8) aktualizuje ustalenia dot. zasad modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej.

1.3. METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Metoda przyjęta przy sporządzaniu prognozy składa się z następujących elementów:

- 1) etapu wstępnego obejmującego rozpoznanie stanu środowiska przyrodniczego;
- 2) analizy planowanych celów i kierunków w zakresie zagospodarowania przestrzennego terenu;
- 3) identyfikacji, określenia i oceny wpływu realizacji ustaleń planu na środowisko (przedstawiono w sposób opisowy);
- 4) sformułowania lub korekty zaproponowanych rozwiązań zapobiegających, minimalizujących/ograniczających wpływ skutków ustaleń planu na środowisko.

W celu rozpoznania stanu środowiska wykorzystane zostały różnorodne materiały źródłowe, w tym dokumenty planistyczne i opracowania ekofizjograficzne oraz literatura:

- 1) wykorzystane informacje:
 - a) Ministerstwa Środowiska (www.gov.pl/web/klimat),
 - b) Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska (www.gdos.gov.pl),
 - c) Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Kielcach (www.kielce.pios.gov.pl),
 - d) Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Kielcach (www.kielce.rdos.gov.pl),
 - e) Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (www.kzgw.gov.pl),
 - f) Państwowego Instytutu Geologicznego w Warszawie (www.pgi.gov.pl),
 - g) Państwowej Służby Hydrologicznej w Warszawie (www.psh.gov.pl),
 - h) Głównego Urzędu Statystycznego (www.gus.pl),
 - i) Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad (www.gddkia.gov.pl),
 - j) Generalnej Dyrekcji Lasów Państwowych (www.bdl.lasy.gov.pl),
 - k) www.meteoblue.com,
 - l) www.klimada2.ios.gov.pl,
 - m) www.pwik-konskie.pl,
 - n) www.usip.e-swietokrzyskie.pl,
 - o) <http://www.umkonskie.sisco.pl/>;
- 2) wykorzystane materiały i literatura:
 - a) Chmielewski T. J. Systemy krajobrazowe. Struktura-Funkcjonowanie-Planowanie. PWN Warszawa 2012 r.,
 - b) Informator PSH: główne zbiorniki wód podziemnych w Polsce / red. nauk.: Józef Mikołajków i Andrzej Sadurski. Warszawa: Państw. Instytut Geologiczny-Państwowy Instytut Badawczy, 2017,
 - c) Lubowiecki W., Mapa hydrogeologiczna Polski w skali 1:50 000, PIG, Warszawa 2002 r.,
 - d) Paczyński B., Atlas hydrogeologiczny Polski 1:500 000, PIG, Warszawa 1995 r.,
 - e) Richling A., Solon J., Macias A., Balon J., Borzyszkowski J., Kistowski M. (red.). Regionalna geografia fizyczna Polski. Bogucki Wyd. Naukowe, Poznań 2021,
 - f) Matuszkiewicz J. M. 2008. Regionalizacja geobotaniczna Polski, Warszawa 2008;
 - g) Matuszkiewicz Jan Marek, Potential natural vegetation of Poland (Potencjalna roślinność naturalna Polski) IGiPZ PAN, Warszawa 2008 r.,
 - h) Matuszkiewicz W. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski, Warszawa 2008;
 - i) Koreleski Krzysztof, Oddziaływanie napowietrznych linii elektroenergetycznych na środowisko człowieka, Polska Akademia Nauk, 2005 r.,
 - j) Siemiński M. Fizyka zagrożeń środowiska. Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 1994 r.,
 - k) Ocena jakości powietrza w województwie świętokrzyskim w roku 2021. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Kielcach. Kielce 2022 r.;
 - l) Ocena jakości powietrza w województwie świętokrzyskim w roku 2020 r., Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Kielcach, Kielce 2021 r.;
 - m) Plan gospodarki odpadami dla województwa świętokrzyskiego 2016-2022, uchwała Nr XXV/357/16 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 27 lipca 2016 r.;

- n) Program ochrony powietrza dla województwa świętokrzyskiego wraz z planem działań krótkoterminowych, uchwała Nr XXII/291/20 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 29 czerwca 2020 r.;
- o) Zmiana Planu Zagospodarowania Województwa Świętokrzyskiego – Plan Zagospodarowania Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Ośrodka Wojewódzkiego, Uchwała Nr XXVII/377/20 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 28 grudnia 2020 r.
- p) Dokumentacja hydrogeologiczna określająca warunki hydrogeologiczne w związku z ustanawianiem obszarów wód ochronnych lokalnego zbiornika wód podziemnych Końskie dawnego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 411 Zbiornik Końskie”, Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, Przedsiębiorstwo Geologiczne POLGEOL S.A. Zakład w Lublinie, Lublin, marzec 2015 r. [dalej: dokumentacja hydrogeologiczna];
- q) Program Ochrony Środowiska dla Miasta i Gminy Końskie na lata 2013-2016 z perspektywą do roku 2020, EKOSTANDARD Pracownia Analiz Środowiskowych, Końskie 2013 r.;
- r) Program ochrony środowiska dla województwa świętokrzyskiego na lata 2015-2020 z perspektywą do roku 2025, uchwała Nr XX/290/16 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 5 lutego 2016 r.;
- s) Program Ograniczenia Niskiej Emisji dla miasta Końskie. Uchwała Nr XXXIII/342/2013 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 30 października 2013 r. wraz ze zmianą przyjętą Uchwałą Nr IX/64/2015 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 29 maja 2015 r.;
- t) Program Opieki nad Zabytkami Gminy Końskie na lata 2015-2018. Uchwała Nr III/22/2014 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 30 grudnia 2014 r. (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego poz. 198 z 15 stycznia 2015 r.);
- u) Projekt Programu Ochrony Środowiska dla Miasta i Gminy Końskie na lata 2021-2024 z perspektywą do roku 2029, Terra Legis, Końskie 2021;
- v) Strategia Rozwoju Miasta i Gminy Końskie do 2032 roku. Uchwała Nr XXXIX/373/2021 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 29 grudnia 2021 r.;
- w) Strategia Rozwoju Powiatu Koneckiego do roku 2020, uchwała Nr XLIII/40/2014 Rady Powiatu w Końskich z dnia 30 października 2014 r.;
- x) Strategia Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego 2030+, uchwała Nr XXX/406/21 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 29 marca 2021 r.;
- y) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Końskie (Uchwała Nr XXI/189/2020 z dnia 30 czerwca 2020 r.) oraz Opracowanie ekofizjograficzne do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Końskie;
- z) Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski 1:50 000, arkusz 740-Końskie;
- aa) Uchwała Nr XXVI/251/2020 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 22 grudnia 2020 r. w sprawie wyznaczenia obszaru i granic aglomeracji Końskie;
- bb) Informacje udostępnione przez Urząd Miasta i Gminy Końskie;

Zgodność projektowanych rozwiązań planistycznych z uwarunkowaniami przyrodniczymi oceniono na podstawie dostępnych opracowań ekofizjograficznych, w tym opracowania ekofizjograficznego do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Końskie, w ramach którego przeprowadzono: rozpoznanie i charakterystykę środowiska przyrodniczego, diagnozę stanu funkcjonowania środowiska, ocenę przydatności środowiska na potrzeby realizacji dla różnych rodzajów użytkowania i form zagospodarowania obszaru i zaproponowano rozwiązania techniczne, organizacyjne i proceduralne planowanych przedsięwzięć. W opracowaniu tym zostały określone wskazania przydatności użytkowej dla poszczególnych części miasta – tereny zlokalizowane w północnej oraz północno-wschodniej części miasta predysponowane są do dalszego rozwoju przemysłu. Tereny te wchodzą w skład Specjalnej Strefy Ekonomicznej Podstrefy Końskie. Nowe działalności przemysłowe lub usługowe w pierwszej kolejności powinny być lokalizowane na terenach poprzemysłowych aktualnie nieużytkowanych lub w formie zmiany profilu działalności.

Obszar opracowania nie został wskazany w opracowaniu wśród terenów, których użytkowanie i zagospodarowanie, z uwagi na cechy zasobów środowiska i ich role w strukturze przyrodniczej obszaru, powinno być podporządkowane potrzebom zapewnienia prawidłowego funkcjonowania środowiska i zachowania różnorodności biologicznej. Wskazano jednak, iż tereny zieleni łąk powinny pozostać w formie biologicznie czynnej.

Zasadniczą częścią niniejszego opracowania jest identyfikacja i ocena wpływu na środowisko planowanego zagospodarowania terenu. Przy sporządzaniu projektowanego dokumentu oraz prognozy kierowano się celami i zasadami ochrony środowiska sformułowanymi w przepisach krajowych i wspólnotowych oraz dokumentach strategicznych, a jednym z głównych założeń było dążenie do tego, aby realizacja ustaleń planu w jak najmniejszym stopniu oddziaływała na środowisko przyrodnicze i ludzi (zasady zapobiegania i przezorności). W celu złagodzenia negatywnych skutków

dla środowiska, w projektowanym dokumencie planu określone zostały odpowiednie rozwiązania. Niniejsza prognoza dokonuje oceny prognozowanych oddziaływań oraz rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie planu. Przy sporządzeniu prognozy kierowano się wymogami określonymi w art. 51 ust. 2 ustawy OOŚ.

1.4. USTALENIA I GŁÓWNE CELE PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Celem sporządzenia przedmiotowej zmiany planu jest likwidacja drogi publicznej klasy dojazdowej przebiegającej na północy obszaru, wraz z wyznaczonymi od niej nieprzekraczalnymi liniami zabudowy, ograniczającej możliwość racjonalnego zainwestowania przyległych do niej nieruchomości. Działanie to nie pozbawi właścicieli działek dojazdu do drogi publicznej, w związku z czym Gmina Końskie nie planuje budowy projektowanej drogi. Celem sporządzenia zmiany planu jest również uregulowanie dotychczasowych ustaleń planistycznych, w tym wprowadzenie parametrów i wskaźników zabudowy, pozwalających na kształtowanie przedmiotowej przestrzeni w sposób kontrolowany, odpowiadający uwarunkowaniom funkcjonalno-przestrzennym, zasadom zachowania ładu przestrzennego oraz potrzebom ochrony środowiska.

Do podstawowych przeznaczeń terenów ustalonych w projekcie planu zalicza się:

- 1) **MN** – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- 2) **P** – teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów,
- 3) **KDW** – teren drogi wewnętrznej.

Analizowany dokument zapewnia obsługę komunikacyjną terenów objętych planem ze zlokalizowanych w bezpośrednim sąsiedztwie, poza granicami obszaru, drogi publicznej (ul. Zielona) i drogi wewnętrznej oraz zlokalizowanej w granicach obszaru drogi wewnętrznej oznaczonej symbolem KDW, powiązanej od zachodu z drogą publiczną.

Przedmiotowy MPZP uwzględnia również:

- 1) jako obowiązujące ustalenie:
 - a) granicę obszaru objętego planem,
 - b) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
 - c) nieprzekraczalną linię zabudowy,
 - d) oznaczenie graficzne, symbol i nazwę przeznaczenia terenu,
 - e) wydzielenie wewnętrzne,
 - f) strefę ochronną od napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia,
 - g) zieleni izolacyjną.
- 2) jako oznaczenia graficzne stanowiące informację lub wynikające przepisów odrębnych:
 - a) wymiarowanie [m],
 - b) granicę administracyjną miasta Końskie,
 - c) granicę pasa drogowego zlokalizowanego poza obszarem objętym planem:
 - drogi publicznej,
 - drogi wewnętrznej;
 - d) granicę terenu zamkniętego zastrzeżonego ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, przez który przebiegają linie kolejowe,
 - e) granicę strefy ochronnej obszaru kolejowego,
 - f) linię elektroenergetyczną średniego napięcia 15 kV,
 - g) słupową stację transformatorową,
 - h) Lokalny Zbiornik Wód Podziemnych Końskie obejmujący cały obszar mpzp,
 - i) obszar aglomeracji Końskie obejmujący cały obszar mpzp.

2. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA

2.1. POŁOŻENIE FIZYCZNO-GEOGRAFICZNE

Obszar opracowania o powierzchni około 7,5753 ha zlokalizowany jest w północno-wschodniej części miasta Końskie, na wschód od linii kolejowej Nr 25 Łódź Kaliska – Dębica, na granicy z obrębem wiejskim Dyszów, w rejonie ul. Zielonej.

Zlokalizowane w granicach województwa świętokrzyskiego, w powiecie koneckim, w gminie wiejsko-miejskiej Końskie, miasto Końskie sąsiaduje z takimi jednostkami jak: Białaczów, Gowarczów, Przysucha, Stąporków, Smyków, Radoszyce, Ruda Maleniecka oraz Żarnów. Wśród głównych elementów układu komunikacji drogowej należy wymienić biegnącą na osi wschód-zachód drogę krajową nr 42, przecinającą się w centralnej części miasta Końskie z drogami wojewódzkimi o numerach: 728 (przecina obszar opracowania) i 749 oraz drogę wojewódzką 746. Charakteryzuje je promienisty układ,

dzięki czemu miasto posiada dogodne powiązania komunikacyjne zarówno z sąsiadującymi w sposób bezpośredni gminami, jak i z otaczającymi ją większymi miastami (m.in. z Piotrkowem Trybunalskim, Radomiem, czy Kielcami).

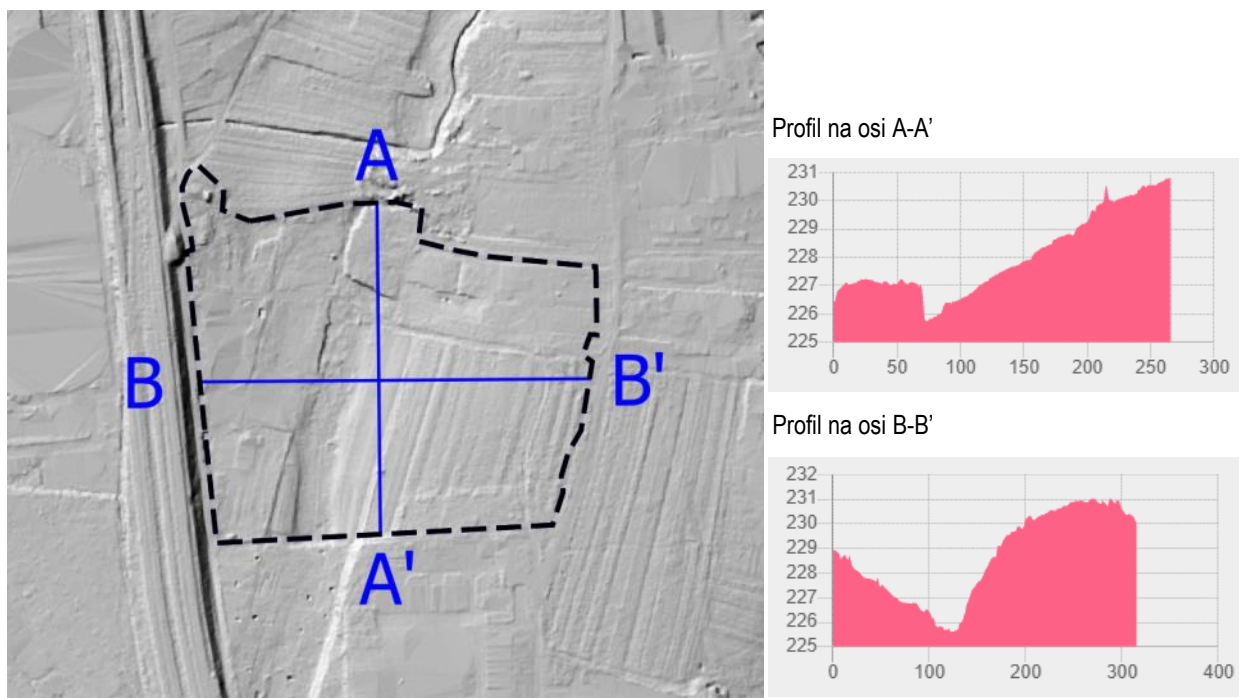
Według podziału fizyczno-geograficznego (Richling i inni, 2021) obszar opracowania znajduje się w megaregionie Pozaalpejskiej Europy Środkowej (3), prowincji Wyżyn Polskich (34), podprowincji Wyżyny Małopolskiej (342), makroregionie Wyżyna Przedborska (342.1) oraz mezoregionie Wzgórza Opoczyńskie (342.12).

2.2. UKSZTAŁTOWANIE TERENU

Najwyższe wzniesienie na obszarze gminy znajduje się na wschód od Końskich (314 m n.p.m.), tj. na Garbie Gielniowskim. Teren opada w kierunku północno-zachodnim ww. jednostki, natomiast najniżej położony jest obszar zalewowy rzeki Węglanki w odcinku ujściowym do jej prawobrzeżnych, zmeliorowanych cieków (200,9 m n.p.m.). Stąd wysokość względna gminy Końskie maksymalnie osiąga wartość 114,9 m.

Na terenie gminy występują także formy pochodzenia eolicznego w postaci wydym parabolicznych i wałowych, które osiągają wysokość 10-12 m. Duże ich zgrupowanie znajduje się w rejonie Przybyszowów, Pomorzan, Trzemosznej, Gracucha, Nieświnia, Dziebałtowa, Gatników, Piekła, Nieba, jednak występują również na terenie Modliszewic (w części północnej).

Obszar opracowania charakteryzuje się zróżnicowaniem wysokości zarówno na osi północ-południe, jak i na osi zachód-wschód. Numeryczny Model terenu wskazuje na delikatne wzniesienie do ok. 227,1 m n.p.m. na północy obszaru, a także na spadek terenu o ok. 5 m na osi północ-południe (oś A-A') w kierunku północnym (wysokości od ok. 230,8 m n.p.m. do ok. 225,8 m n.p.m.). Na osi zachód-wschód (oś B-B'), od zachodniej granicy do centrum obszaru, teren opada o ok. 3 m w kierunku wschodnim (wysokości od ok. 229 m n.p.m. do ok. 226 m n.p.m.) i następnie, od centrum do wschodniej granicy, zauważalne jest wzniesienie terenu o 5,5 m (wysokości od ok. 225,5 m n.p.m. do ok. 331 m n.p.m.)

Rys.1. Relief terenu w obszarze opracowania wraz z analizą profilu terenu (źródło danych: geoportal.gov.pl, opracowanie własne)

2.3. ZAGROŻENIA OSUWISKOWE

Zarówno na terenie opracowania, jak i w jego pobliżu, brak jest terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.

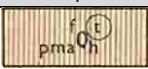
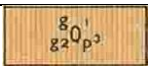
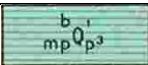
2.4. BUDOWA GEOLOGICZNA

Wzgórza Opoczyńskie to zbudowana głównie z utworów jury dolnej i środkowej struktura mezozoiczna, przykryta osadami czwartorzędowymi o dość zróżnicowanej miąższości. Osady te związane są głównie ze zlodowaceniem środkowo-północno-polskim, ale także z osadami holoceniowymi. Na obszarze gminy największe rozprzestrzenienie mają gliny zwałowe i piaski wodnolodowcowe. Gliny zwałowe są barwy ciemno-szarej lub ciemno-brązowej, niekiedy silnie wapniste z dużą zawartością głazów pochodzenia północnego. Piaski i żwiry wodnolodowcowe są efektem akumulacji sandrowej i tworzenia się teras kemowych. Tworzą formy równin akumulacyjno – denudacyjnych, a w przypadku glin zwałowych falistych

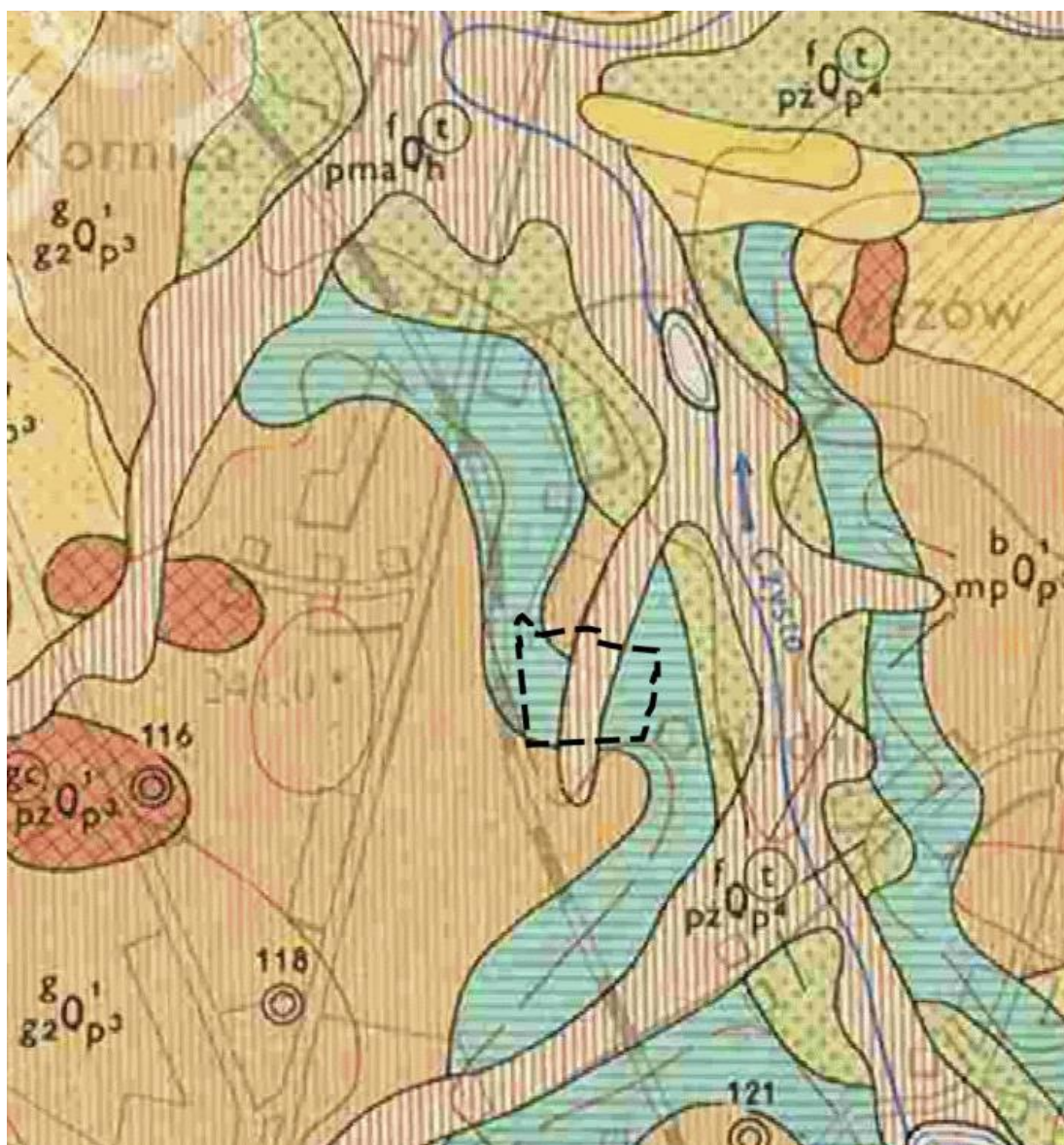
– równin moreny dennej. Ponadto na terenie miasta występują podrzędnie osady eoliczne związane z pokrywami wydmowymi i wydmami, piaski i żwiry moren czołowych, piaski drobno i średnioziarniste z wkładkami mułowców oraz ilów i detrytusu roślinnego – jurajskiego tworzące kopulaste wzgórza oraz piaski, piaski ze żwirami i mułki (mady) rzeczne, które pokrywają dna dolin.

Według Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski w skali 1:50 000 ark. nr 740 – Końskie (M-34-29-B), cały obszar opracowania charakteryzuje przedstawiona w Tab. 1 budowa geologiczna. Gliny zwałowe i mułki charakteryzują się dobrymi warunkami budowlanymi, z kolei utwory składające się na taras zalewowy, z uwagi na płytkie zaleganie zwierciadła wód gruntowych (0,5-2 m), stanowią niedogodne do posadowienia podłoże.

Tab.1. Budowa geologiczna w zasięgu obszaru mpzp.

Symbol na mapie	Litologia	System	Stratygrafia
	piaski, piaski ze żwirami i mułki (mady) rzeczne tarasów zalewowych 0,5-2,0 m n.p. rzeki	czwartorzęd	holocen
	gliny zwałowe górne	czwartorzęd	plejstocen (złodowacenie środkowopolskie)
	mułki i piaski zastoiskowe z wkładkami z ilów warwowych	czwartorzęd	plejstocen (złodowacenie środkowopolskie)

Źródło: Szczegółowa mapa geologiczna Polski, arkusz nr 740 – opracowanie własne.

Rys.2. Budowa geologiczna w rejonie obszaru mpzp – jego granice zostały oznaczone czarną linią (źródło: Szczegółowa mapa geologiczna Polski, arkusz nr 740 – Końskie – opracowanie własne).

2.5. WODY POWIERZCHNIOWE

Teren gminy Końskie położony jest w dorzeczu Pilicy, lewostronnego dopływu rzeki Wisły. Odwadnia go rzeka Czarna, która po przepłynięciu Jeziora Sielpeckiego tworzy Czarną Konecką wraz z dopływami. Środkową i północną część gminy odwadnia Żywiczka, Czysta, Młynkowska Rzeka i Drzewiczka, gdzie największą z nich jest Żywiczka (przepływająca przez Końskie wraz z Czystą), zaś północno-wschodni kraniec gminy odwadniają rzeki: Czarna Konecka, Wąglanka, Ciek od Trzemosznej, Czysta, Młynkowska, Gracówka, Ciek od Dziebałtowa, Ciek od Kazanowa, Ciek od Wincentowa, Krasna, Sokółówka, Modrzewinka zaliczane są, zgodnie z przepisami odrębnymi, do wód istotnych dla regulacji stosunków wodnych na potrzeby rolnictwa.

Na terenie gminy Końskie łączna długość wszystkich rzek to ok. 92 020 m. Sieć hydrograficzna jest gęsta i w wielu wypadkach połączona kanałami, gdzie stosunkowo duży udział przypada różnorodnym ciekom antropogenicznym. Licznie występują tereny zmeliorowane w postaci urządzeń melioracji szczegółowych – rowów melioracyjnych i sieci drenarskiej. Duży udział przypada również zbiornikom wodnym powierzchniowym, głównie przepływowym w dolinach cieków, z których szczególną rolę pełni zbiornik wodny Sielpia o funkcji rekreacyjnej (poza granicami opracowania).

Według informacji Świętokrzyskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Kielcach (marzec 2017 r.), zgodnie z prowadzoną przez nich ewidencją wód, urządzeń melioracji wodnych i terenów zmeliorowanych, na terenie gminy Końskie znajduje się 3 209 ha gruntów zmeliorowanych, w tym 2 460 ha gruntów zdrenowanych. Ponadto na obszarze ww. jednostki występują rzeki i ciek wodne istotne dla rolnictwa o łącznej długości 90,4 km, w tym 47,259 km – uregulowane.

W granicach obszaru opracowania nie występują żadne powierzchniowe wody stojące oraz płynące, a także ujęcia wód powierzchniowych. Ponadto, cały obszar opracowania, jak i jego najbliższe sąsiedztwo, znajdują się poza zasięgiem obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

Według „Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. poz. 1911) teren opracowania znajduje się w zasięgu zlewni JCWP nr RW20006254839 o następującej charakterystyce:

- 1) nazwa: Drzewiczka od źródeł do Wąglanki bez Wąglanki,
- 2) aktualny stan: zły,
- 3) ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych: zagrożona,
- 4) cel środowiskowy:
 - a) stan lub potencjał ekologiczny: dobry,
 - b) stan chemiczny: dobry.

2.6. WODY PODZIEMNE

Według Mapy Hydrogeologicznej Polski w skali 1:200 000, analizowany obszar leży w Regionie Wokółświętokrzyskim (XIX). Na obszarze gminy występują dwa piętra wodonośne: czwartorzędowe oraz jurajskie. Wpływ na rozprzestrzenienie poziomów wodonośnych o znaczeniu gospodarczym ma tektonika podłoża oraz budowa geologiczna. Zbiorniki wodonośne zasilane są przez opady atmosferyczne, co odbywa się bezpośrednio na wychodniach warstw wodonośnych lub pośrednio poprzez nadkład utworów leżących powyżej.

W obrębie czwartorzędowego piętra wodonośnego użytkowe znaczenie mają piaski i żwiry w dolinach rzecznych oraz piaszczyste przewarstwienia pomiędzy poziomami glin zwałowych. Są to zbiorniki wód o charakterze porowym. W jurajskim piętrze wodonośnym warstwami wodonośnymi są liasowe piaskowce przewarstwione iłowcami oraz miejscami żwiry i zlepieńce przewarstwione niewodonośnymi ilami, iłowcami i mułowcami. Stanowią one najczęściej wielowarstwowy zbiornik porowo-szczelinowy.

Część jurajskiego piętra wodonośnego w granicach gminy Końskie należy do tzw. głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP), wymagających szczególnej ochrony. Jest to Lokalny Zbiornik Wód Podziemnych nr 411 „Końskie”, który swoim zasięgiem obejmuje zarówno miasto Końskie, jak i cały obszar opracowania. Charakteryzują go następujące cechy:

- 1) całkowita powierzchnia: 282,5 km² (wg dokumentacji hydrologicznej LZWP nr 411 z 2015 r.);
- 2) stratygrafia: jura środkowa, jura dolna;
- 3) klasa jakości: na przeważającym obszarze I i II, lokalnie III;
- 4) typ zbiornika: porowo-szczelinowy;
- 5) ranga zbiornika: lokalny;
- 6) zlewnia powierzchniowa: prawobrzeżna Wisły od Wieprza do Narwi;
- 7) wodoprzewodność: <100-400 m²/d;
- 8) szacunkowe zasoby dyspozycyjne: 31 400 m³/d;

9) podatność na antropopresję: bardzo podatny.

Zbiornik uzyskał rangę lokalnego, ponieważ nie ma on znaczenia regionalnego i nie kształtuje warunków hydrologicznych. Z tego względu obecnie jak i w przyszłości, będzie on rezerwuarem wody tylko dla użytkowników komunalnych i przemysłowych miasta Końskie. Dla potrzeb ochrony zbiornika przed postępującą degradacją, obszar jego zasilania został objęty najwyższą strefą ochrony (czas przesiąkania wód opadowych do zbiornika – poniżej 2 lat), natomiast niewielkie obszary jego zasilania objęte zostały wysoką strefą ochrony (czas przesiąkania lub wpływu wód do zbiornika 2 – 5 lat). Proponowany obszar ochronny LZWP Końskie wyznaczono na ok. 84,8% powierzchni zbiornika (239,5 km²).

Jak podaje dokumentacja hydrogeologiczna obszar mpzp zlokalizowany jest poza obszarami ochronnymi zbiornika wód podziemnych. Co więcej, według mapy naturalnej odporności głównego użytkowego poziomu wodonośnego obszar opracowania zawiera się w obszarze średnio i mało podatnym na zanieczyszczenia, który stanowi łącznie 18,3% powierzchni zbiornika. Czas pionowego przesączania do jurajskiego piętra wodonośnego wynosi tu od ok. 25 do 50 lat.

Do obiektów potencjalnie zagrażających wodom podziemnym LZWP Końskie zalicza się m.in. zakłady przemysłowe, które ze względu na swoją różnorodną działalność produkcyjną stanowią istotne zagrożenie dla wód podziemnych. Zagrożeniem są głównie niewłaściwie składowane odpady niebezpieczne powstające w skutek prowadzonych procesów technologicznych. Jak podaje tabela nr XI dokumentacji hydrogeologicznej zawierająca zestawienie zakładów przemysłowych, na terenie opracowania zlokalizowane są dwie odlewnie żeliwa. Jedna to odlewnia żeliwa szarego i ciśnieniowa odlewnia aluminium, natomiast druga to odlewnia produkująca wyroby żeliwne. Zagrożeniami z ww. zakładów są głównie pyły i gazy emitowane do atmosfery i odpady takie jak: zużyte masy formierskie, żużle odlewnicze czy popioły z odpylania pieców.

Zarówno obszar opracowania, jak i całe miasto i gmina Końskie położone są w granicach JCWPd – jednolite części wód podziemnych nr 85, dorzecze Wisły (kod PLGW200085) o poniższej charakterystyce:

- 1) Powierzchnia – 2397,0 km²;
- 2) Położenie hydrogeologiczne – dorzecze Wisły;
- 3) Liczba pięter wodonośnych – 4;
- 4) Pobór wód – 8804,79 tys. m³/rok (stan na 2011 r.);
- 5) Zasoby wód podziemnych dostępne do zagospodarowania – 285663 m³/d.
- 6) Ocena stanu (stan na 2012 r.):
 - a) stan ilościowy – dobry,
 - b) stan chemiczny – dobry,
 - c) ogólna ocena stanu JCWPd – dobry,
 - d) ocena ryzyka niespełnienia celów środowiskowych – niezagrożona.

Na terenie opracowania nie występują ujęcia wód podziemnych ani strefy ochrony ujęć wód.

2.7. KLIMAT

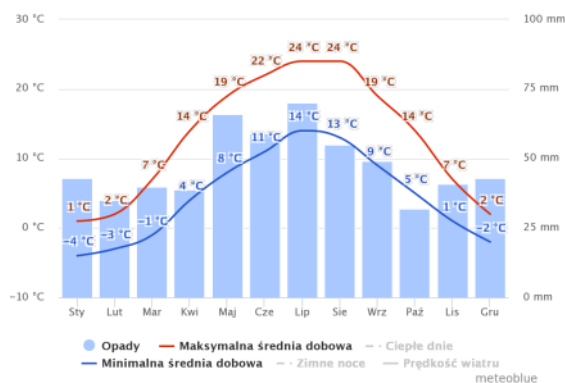
Zgodnie z podziałem Polski na regiony klimatyczne, gmina Końskie położona jest w pasie klimatu wyżyn środkowopolskich w dzielnicy klimatyczno-rolniczej: Łódzko-Wieluńskiej. Jest to region charakteryzujący się nieco łagodniejszymi warunkami klimatycznymi, gdzie:

- 1) średnia temperatura najcieplejszego miesiąca lipca wynosi: +17,5°C;
- 2) średnia temperatura najchłodniejszego miesiąca stycznia wynosi: -3,5°C;
- 3) średnia temperatura roczna wynosi: +7,0°C;
- 4) średnia ilość dni w roku z temperaturą poniżej 0°C wynosi: 120;
- 5) średnia ilość dni pochmurnych wynosi: 100-120;
- 6) średnia ilość dni pogodnych wynosi: 60-50;
- 7) średnia roczna ilość dni z burzą wynosi: 15;
- 8) średnia roczna ilość dni z mgłą wynosi: 52-36;
- 9) średnia roczna ilość dni bez przymrozków wynosi: 130-150.

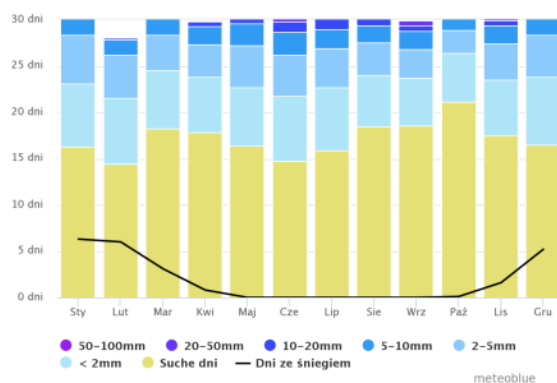
Średni opad atmosferyczny w ciągu roku na obszarze gminy wynosi 660 mm. Maksimum opadowe przypada na miesiąc lipiec, rzadziej czerwiec, natomiast miesiącem o najmniejszej ilości opadów jest styczeń bądź luty. Średnia wilgotność powietrza wynosi 80%. Okres wegetacyjny trwa około 222 dni i rozpoczyna się w marcu a kończy pod koniec października. Kierunki wiatrów wyraźnie wykazują na przewagę wiatrów zachodnich (20%) oraz północno-zachodnich (16%) i południowo-zachodnich (9,5%). Ilość dni z ciszą notowana jest na poziomie 25% w skali roku.

W ujęciu ogólnym klimat lokalny i mikroklimaty gminy cechują w zdecydowanej przewadze korzystne warunki klimatyczno-zdrowotne (głównie na terenach wyniesionych). Niekorzystne warunki klimatyczno-zdrowotne są na terenach obniżonych oraz inwersyjnych – w dolinach głównych cieków.

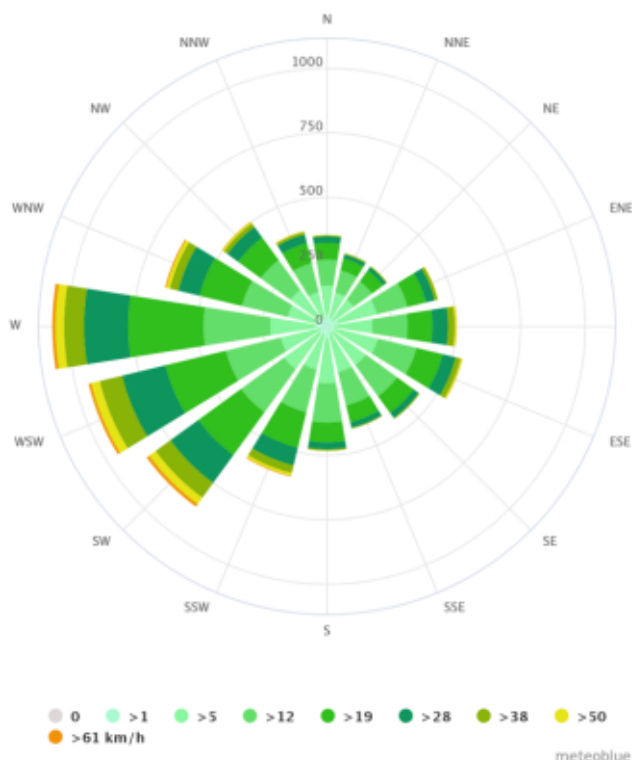

Rys.3. Średnie temperatury i opady dla gminy Końskie. *

Rys.4. Ilości opadów dla gminy Końskie. *

Rys.5. Róża wiatrów dla gminy Końskie. *

*źródło: www.meteoblue.com

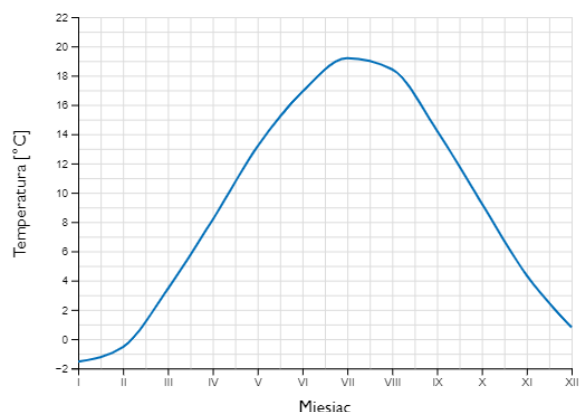
Instytut Ochrony Środowiska opracował projekcje klimatyczne (www.klimada2.ios.gov.pl) na lata 2021-2030 z podziałem na powiaty. W scenariuszu zakładającym utrzymanie aktualnego tempa wzrostu emisji gazów cieplarnianych dla powiatu koneckiego, na którego terenie leży obszar opracowania, prognozowane są następujące parametry:

- 1) średnia temperatura najcieplejszego miesiąca lipca: + 19,2°C;
- 2) średnia temperatura najchłodniejszego miesiąca stycznia: -1,6°C;
- 3) średnia temperatura roczna: +8,8°C;
- 4) roczna amplituda temperatur: 20,8°C;
- 5) liczba dni mroźnych: ok. 35,2 dni;
- 6) liczba dni z przymrozkami: ok. 104 dni;
- 7) wilgotność względna osiąga wartość średnio: 78,5%.

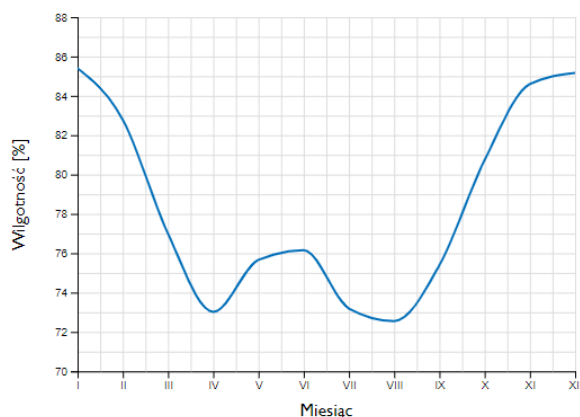
Średni roczny opad atmosferyczny dla powiatu koneckiego prognozowany jest na 729 mm, czyli prognozuje się wzrost o ok. 69 mm.

Średnia prędkość wiatru wskazuje na wiatry bardzo słabe, słabe i umiarkowane (2,6 m/s – 3,66 m/s). Maksymalna prędkość wiatru występować będzie zimą (3,7 m/s). Ogólnie w ciągu roku udział wiatrów silnych i bardzo silnych będzie średnio wynosił

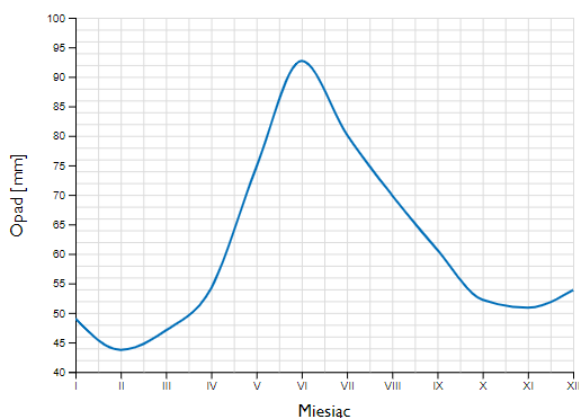
w miesiącu od 0% do 2,5%. Średnio w roku cisze atmosferyczne w powiecie koneckim będą stanowić ok. 6,5% wszystkich wiatrów.

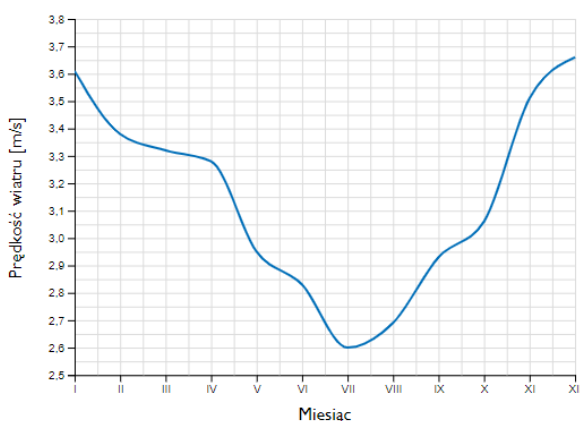
Rys.6. Średnia temperatura miesięczna dla powiatu koneckiego prognozowana na lata 2021-2030*

Rys.7. Średnia wilgotność względna miesięczna dla powiatu koneckiego prognozowana na lata 2021-2030*

Rys.8. Suma opadu miesięczna (średnia z dekady) dla powiatu koneckiego prognozowana na lata 2021-2030*

Rys.9. Średnia prędkość wiatru miesięczna dla powiatu koneckiego prognozowana na lata 2021-2030*

* źródło: www.klimada2.ios.gov.pl

2.8. GLEBY

Obszar gminy Końskie pokryty jest głównie glebami słabymi oraz bardzo słabymi. Dominują tu gleby pseudobielicowe, rzadziej brunatne wylugowane i czarne ziemie, a także gleby piaskowe różnej genezy. Z uwagi na ich niski poziom przydatności rolniczej, kwalifikują się do kompleksu żyniego słabego i bardzo słabego, choć na terenie gminy można wyróżnić również niewielkie kompleksy dobre i bardzo dobre. Przeważającą formą uprawy zbóż są: żyto, owies oraz ziemniaki, łubin i seradela.

Według rejonizacji rolniczo-glebowej, obszar gminy zlokalizowany jest w regionie Konecko-Łopuszniańskim, charakteryzującym się wysokim stopniem lesistości i mało korzystnymi warunkami sprzyjającymi rozwojowi rolnictwa.

Poniżej przedstawiono typy i podtypy występujących na terenie gminy gleb w ujęciu genetycznym:

- 1) gleby brunatne wylugowane i brunatne kwaśne – występują w północno-wschodniej części gminy;
- 2) gleby brunatne – zajmują niewielkie powierzchnie;
- 3) brunatne deluwialne – występują powszechnie w środkowej i północno-wschodniej części gminy oraz na zachód od Końskich;
- 4) gleby bielice i pseudobielice – ze względu na minimalny areal nie odgrywają większego znaczenia na terenie badanej gminy; w niewielkiej części znajdują się pod lasami, tworząc siedliska mezotroficznych borów mieszanych, lasów mieszanych;
- 5) czarne ziemie – na terenie gminy zajmują nieznaczną powierzchnię oraz użytkowane są zarówno jako orne, jak i użytki zielone;
- 6) mady – powstały w dolinach rzek (Czarnej Koneckiej, Wąglanki, Żywiczki, Czystej, Młynkowskiej Rzeki); na terenie gminy w ograniczonym zakresie są uprawiane jako grunty orne, bądź częściowo jako użytki zielone. W niewielkiej części znajdują się pod lasami, tworząc siedliska mezotroficznych lasów łęgowych;

- 7) gleby murszowate – najczęściej powstają w wyniku procesów murszenia zachodzących w odwodnionych glebach gruntowo-glejowych; są to gleby ubogie w materię organiczną i składniki pokarmowe, nadmiernie wilgotne, zimne, kwaśne, dość trudne w uprawie. W niewielkiej części znajdują się pod lasami, tworząc siedliska mezotroficznych lasów mieszanych bagiennych, olsów, sporadycznie łęgów;
 - 8) gleby torfowo-murszowe – na terenie gminy użytkowane są sporadycznie jako łąki. W niewielkiej części znajdują się pod lasami, tworząc siedliska mezotroficznych lasów mieszanych bagiennych i olsów;
 - 9) gleby torfowe – na obszarze gminy występują sporadycznie, najczęściej w postaci niewielkich płatów. W niewielkiej części znajdują się pod lasami, tworząc siedliska mezotroficznych lasów mieszanych bagiennych i olsów.
- Struktura użytków gruntowych mpzp przedstawia się następująco:

Tab.2. Struktura użytków gruntowych w granicach mpzp.

Użytek gruntowy	Powierzchnia* [ha]	Udział w powierzchni całkowitej mpzp [%]
grunty orne - R	0,1512	2,00
łąki trwałe – Ł	0,4424	5,84
sady na gruntach ornych – S-R	0,2745	3,63
tereny mieszkaniowe – B	0,3357	4,43
tereny mieszkaniowe na gruntach ornych – B-R	0,3112	4,11
tereny przemysłowe – Ba	0,2442	3,22
inne tereny zabudowane – Bi	5,5734	73,57
drogi – dr	0,0933	1,23
tereny kolejowe – Tk	0,1494	1,97
SUMA	7,5753	100,00%

Źródło: opracowanie własne.

*powierzchnia liczona metodą ekranową przy pomocy narzędzi specjalistycznych CAD

Jak prezentuje tab. 2, dominującą część obszaru opracowania zajmują inne tereny zabudowane (73,57%). Pozostała część terenu to w 15,58% użytki rolne (grunty orne, łąki trwałe, sady na gruntach ornych, tereny mieszkaniowe na gruntach ornych) i w 10,85% grunty zabudowane i zurbanizowane (tereny mieszkaniowe, tereny przemysłowe, drogi i tereny kolejowe). Wśród gruntów ornych brak jest gruntów chronionych (klas I-III), z związku z czym nie stanowią one ograniczenia w zainwestowaniu innym niż rolnicze.

2.9. ZASOBY LEŚNE

Gmina Końskie na tle całego województwa wyróżnia się bardzo dużą lesistością. Wskaźnik ten wynosi 50,8% i jest prawie dwukrotnie wyższy niż jego odpowiednik dla całego woj. świętokrzyskiego (28,3%).

Tab.3. Struktura własnościowa gruntów leśnych i lasów w gminie Końskie – dane za 2021 r.

Forma własności	Powierzchnia gruntów leśnych [ha]	Powierzchnia lasów [ha]
ogółem	12 930,10	12 699,93
publiczne ogółem	9 092,98	8 862,81
publiczne Skarbu Państwa	9 069,98	8 839,81
publiczne Skarbu Państwa w zarządzie Lasów Państwowych	8 980,77	8 751,02
publiczne Skarbu Państwa w zasobie Własności Rolnej SP	-	38,03
publiczne gminne	-	23,00
prywatne	3 837,12	3 837,12

Źródło: Bank Danych Lokalnych, GUS – opracowanie własne.

Najbardziej zwarte masywy leśne występują we wschodniej oraz południowej części gminy i znajdują się w Nadleśnictwie: Barycz, Stąporków i Ruda Maleniecka. Według danych Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu, na obszarze gminy występuje co najmniej 8 typów siedliskowych lasu:

- 1) bór suchy, z dominacją sosny z mchem chrobotkowym w runie,
- 2) bór świeży, z dominacją sosny oraz podrostem jałowca,
- 3) bór mieszany świeży, z dominacją sosny oraz podrostem jałowca i gatunków liściastych (brzoza, czeremcha),

- 4) bór bagienny, z dominacją sosny oraz udziałem olchy, wierzy i brzozy,
- 5) bór mieszany wilgotny, z dominacją sosny i udziałem gatunków liściastych,
- 6) bór mieszany bagienny, z udziałem sosny, olchy i brzozy,
- 7) las świeży, z przewagą gatunków liściastych (lipa, dąb, klon, brzoza) oraz domieszką sosny;
- 8) bór mieszany wyżynny, z udziałem sosny oraz gatunków liściastych.

W obrębie kompleksów leśnych część drzewostanów pełni rolę glebochronną. Dotyczy to siedlisk nietrwałych, głównie borów suchych i świeżych wytworzonych na piaskach eolicznych, z płytkimi glebami. W dnach dolin i obniżeniach na siedliskach olszowych i łęgowych lasy pełnią funkcję wodochronną, wspomagając retencję gruntową. Wszystkie lasy stanowią główny element krajobrazu oraz podstawę funkcji turystycznej i rekreacyjnej, od wielu lat realizowanej w Sielpi. Znacząca jest także ich rola klimatotwórcza oraz bioklimatyczna, gdyż skład gatunkowy (dominacja sosny na ubogim siedlisku) zapewnia intensywne wzbogacanie powietrza atmosferycznego (przy określonych typach pogód) w bakterioobójcze olejki eteryczne i fitoncydy.

W granicach obszaru opracowania nie występują lasy.

2.10. ZASOBY NATURALNE

Zgodnie z materiałami udostępnianymi przez Państwowy Instytut Geologiczny na terenie opracowania brak jest udokumentowanych złóż surowców naturalnych, a także obszarów i terenów górniczych.

2.11. ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE

Na terenie gminy Końskie wyróżnić można około 785 gatunków roślin naczyniowych, które stanowią rośliny rodzime lub trwale zadomowione. Składają się one z:

- 1) 18 gatunków roślin zarodnikowych takich jak skrzypy, widłaki i paprocie;
- 2) 7 gatunków roślin z grupy nagonasiennych;
- 3) 754 roślin okrytonasiennych, z czego 596 przypada na dwuliścienne i 164 na jednoliścienne.

Niewielkie urozmaicenie flory spowodowane jest drobną różnorodnością siedlisk. W gminie dominują siedliska kwaśne, które wykształciły się z utworów czwartorzędowych, głównie piasków kształtujących rzeźbę tego terenu. Na ww. siedliskach rozwinęły się ubogie gleby piaszczyste, słabo gliniaste o dużej przesiąkliwości, zajęte przez ubogie florystycznie bory sosnowe. Z kolei na glebach nadmiernie uwodnionych występują bory wilgotne i bagienne, rozległe łąki ziołoroślowe oraz torfowiska niskie i przejściowe. Na terenie gminy wytypowano 79 gatunków chronionych, rzadkich i zagrożonych wyginięciem, z czego:

- 1) 22 gatunki podlegają całkowitej ochronie;
- 2) 12 gatunków podlega ochronie częściowej;
- 3) 8 gatunków uznano za zagrożone i ginące.

Struktura środowiska przyrodniczego obszaru opracowania składa się przede wszystkim z roślinności ruderalnej dominującej w terenach częściowo zabudowanych, której towarzyszą zakrzaczenia brzozowe, olszowe lub topolowe młodniki sosnowe. Ponadto, występują tu wydepczyska antropogeniczne, tereny pozbawione roślinności, a także rozległe trawniki oraz przydomowe ogródki towarzyszące zabudowie mieszkaniowej i przemysłowej. W południowej części terenu dominują nieużytki podlegające sukcesji oraz użytki zielone – łąki kośne.

Obszar mpzp znajduje się w granicach Głowaczowskiego podokręgu geobotanicznego (C.2.6.b), Okręgu Wzgórz Opoczyńsko-Łopuszańskich (C.2.6.), Krainy Wyżyn Środkowopolskich (C.2), Działu Wyżyn Południowopolskich (C).

Na terenie planu wśród typów potencjalnej roślinności występuje grąd subkontynentalny (odmiana małopolska, forma wyżynna, seria żyzna).

Według klasyfikacji programu CLC¹ przedmiotowy obszar to w niemal w całości strefy przemysłowe lub handlowe (121), z wyjątkiem niedużego fragmentu terenu na północy, gdzie występuje zabudowa miejska luźna (112).

2.12. ELEMENTY CHRONIONE NA PODSTAWIE USTAWY Z 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

Na obszarze opracowania nie występują obszarowe ani indywidualne formy ochrony przyrody. Brak jest tu również terenów wartościowych pod względem przyrodniczym, które wskazywane byłyby do objęcia ochroną prawną.

Odległości obszaru opracowania od obszarów chronionych występujących w zasięgu do 10 km:

- 1) Obszar chronionego krajobrazu Konecko-Łopuszaniański – ok. 1,62 km na południowy wschód;
- 2) Obszar chronionego krajobrazu Lasy Przysusko-Szydłowieckie – ok. 7,41 km na północny wschód;

¹ CORINE Land Cover; (źródło: <https://clc.gios.gov.pl/>)

- 3) Specjalny obszar ochrony Natura 2000 Ostoja Pomorzany PLH260030 – ok. 4,89 km na północny zachód;
- 4) Specjalny obszar ochrony Natura 2000 Ostoja Brzeźnicka PLH260026 – ok. 5,92 km na północny wschód;
- 5) Specjalny obszar ochrony Natura 2000 Dolina Czarnej PLH 260015 – ok. 7,09 km na południe;
- 6) Specjalny obszar ochrony Natura 2000 Doliny Krasnej PLH260001 – ok. 8,77 km na południowy wschód.

Dodatkowo na terenie miasta Końskie występują liczne pomniki przyrody, wśród nich takie gatunki, jak: lipa drobnolistna i dąb szypułkowy. Część z nich zlokalizowana jest w stosunkowo bliskiej odległości (ok. od 1,38 km) od granic mpzp – w Parku Miejskim w Końskich. Są to egzemplarze dębu szypułkowego (*Quercus robur*) o wysokości 25 m i pierścienicy 154 cm.

W gminie obowiązuje również ochrona gatunkowa zwierząt (wybranych gatunków ssaków, ptaków, gadów, płazów oraz ryb).

2.13. KRAJOBRAZ

Krajobraz miasta i gminy Końskie cechuje się urozmaiconym i zróżnicowanym ukształtowaniem terenu typowym dla przenikania wyżu z niżem polskim. Niewielkie spadki terenu (3-5%), gęsta sieć dolin bezodpływowych i bogata rzeźba terenu to cechy charakterystyczne dla tego terenu. Bogactwo przyrodnicze gminy Końskie obejmuje lasy, rzeki, drobne cieki oraz zbiorniki wodne. Pomniki przyrody zlokalizowane w jej granicach znacznie podnoszą wartość krajobrazu.

Północna i północno-wschodnia część obszaru opracowania to tereny częściowo zagospodarowane zabudową mieszkaniową i przemysłową, gdzie dominuje roślinność ruderalna. Istniejącej zabudowie towarzyszą rozległe trawniki i przydomowe ogródki. Występują tu również wydepczyska antropogeniczne i tereny pozbawione roślinności. Krajobraz we wschodniej części obszaru zdominowała zwarta zabudowa przemysłowa, którą uzupełnia roślinność ruderalna, wydepczyska antropogeniczne, pielęgnowane trawniki, a także tereny nie pokryte roślinnością. Z kolei część południowa i centralna terenu stanowi głównie nieużytki ulegające sukcesji oraz łąki kośne.

Budynki zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej są 1 i 2 kondygnacyjne, o wysokości nieprzekraczającej 9 m i dachach głównie dwuspadowych (wyjątkiem jest budynek o dachu namiotowym). Nachylenia połaci dachów mieszczą się w zakresie ok. 30°-40°. Ich elewacje zazwyczaj są jasnego koloru (odcienie bieli, beżu), a ich stan wygląda na zadbane. Wyjątkiem jest budynek mieszkalny sąsiadujący z linią kolejową, którego elewacja jest drewniana, w kolorze ciemnego brązu i częściowo jest wypłowiała, przez co jej stan wygląda na zły.

Tereny zabudowy przemysłowej zagospodarowane są głównie przez obiekty produkcyjne, składy i magazyny, pełniące funkcję m.in. Odlewni Żeliwa, Zakładu Techniki Odpylania czy magazynu materiałów budowlanych. Budynki istniejące w ramach tych terenów są głównie wysokie, 1 lub 2 kondygnacyjne, o wysokości nie przekraczającej 10 m. Ich dachy są jednospadowe o nachyleniu połaci od 6 do 8°, a także dwuspadowe lub płaskie o nachyleniu połaci od 23° do 31°. Cechuje je częściowe wykonanie z blachy i zły stan techniczny.

Zabudowę mieszkaniową i przemysłową uzupełniają niskie budynki gospodarcze i garażowe, o wysokości 4 m – 6,5 m, jednej kondygnacji i dachach jedno- lub dwuspadowych. Negatywnie na krajobraz wpływają nieestetyczne, często zardzewiałe i niejednolite ogrodzenia nieruchomości.

Na obszarze nie występuje ani jedna utwardzona droga. Brak jest również chodników, ścieżek rowerowych i oświetlenia.

Obiektami skupiającymi uwagę są: napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia przebiegająca głównie w centrum przedmiotowego terenu oraz słupowe stacje transformatorowe (na wschodzie i w centrum terenu).

Obszar opracowania od zachodu sąsiaduje z Linią kolejową Nr 25 relacji Łódź Kaliska – Dębica.

Poniżej zdjęcia z inwentaryzacji przedstawiające charakter miejsca (źródło zdjęć: opracowanie własne, październik 2021 r.):

Fot. 1. Widok nr 1 na tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów.

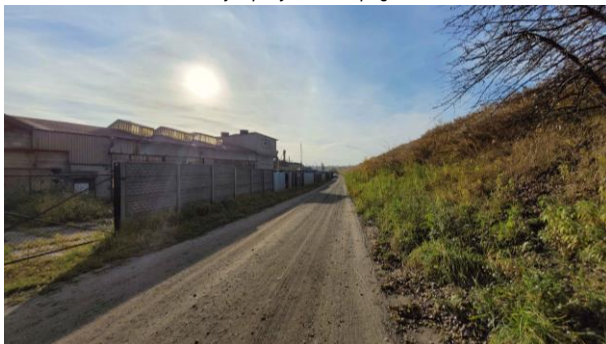
Fot. 2. Widok nr 2 na tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów.

Fot. 3. Widok nr 1 na wydepczyska antropogeniczne.

Fot. 4. Widok nr 2 na wydepczyska antropogeniczne.

Fot. 5. Zabudowa przemysłowa zlokalizowana przy linii kolejowej.

Fot. 6. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna zlokalizowana na północnym zachodzie obszaru.

Z uwagi na brak audytu krajobrazowego dla województwa świętokrzyskiego, dla obszaru gminy Końskie nie zostały wyznaczone krajobrazy priorytetowe.

2.14. ZABYTKI I OBIEKTY O WARTOŚCIACH KULTUROWYCH

Na obszarze opracowania nie występują:

- 1) formy ochrony zabytków;
- 2) obiekty lub obszary ujęte w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków;
- 3) dobra kultury współczesnej;
- 4) stanowiska archeologiczne.

2.15. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

Infrastruktura elektroenergetyczna. Przez obszar opracowania przebiegają linie elektroenergetyczne średniego napięcia 15 kV w wykonaniu kablowym (zachodnia część obszaru opracowania i wzdłuż wschodniej granicy) oraz napowietrznym (centralno-północna część obszaru). Wyróżnić też można trzy słupowe stacje transformatorowe, z czego dwie zlokalizowane są w granicach obszaru, w jego wschodniej i centralnej części, a trzecia przy północnej granicy, poza obszarem opracowania.

Infrastruktura gazowa. Na obszarze mpzp brak jest sieci gazowej.

Infrastruktura ciepłownicza. Na obszarze mpzp brak jest sieci ciepłowniczej, wobec czego zaopatrzenie w ciepło przypuszczalnie realizowane jest w oparciu o źródła indywidualne.

Infrastruktura wodociągowa i kanalizacyjna. Przez obszar opracowania przebiega sieć wodociągowa o średnicy 90 mm. Według danych GUS, na terenie gminy Końskie w 2020 r. z sieci wodociągowej korzystało 89,6% ogółu mieszkańców, zaś z kanalizacyjnej – 75,6%. Długość sieci kanalizacyjnej w relacji do sieci wodociągowej charakteryzuje wskaźnik 80,11% (dane za 2020 r.), co stanowi korzystne zjawisko świadczące o tym, że wiele posesji zlokalizowanych jest w zasięgu obu ww. sieci.

Zarówno miasto Końskie, jak i obszary wiejskie obsługiwane są systemem kanalizacji sanitarnej, w ramach którego funkcjonuje 7 komunalnych i zakładowych oczyszczalni ścieków, w tym jedna mechaniczno-biologiczno-chemiczna na terenie Kornicy (przepustowość 6424 m³/d), obsługująca północną część miasta Końskie, Kornicę, Dyszów, Proćwin, Gracuch, Jeżów, Modliszewice, Sierosławice, Barycz, Rogów, Górny Młyn, Pomyków, Piłę, Koczwarę, Brody, Stary i Nowy Kazanów, Wincentów, Stary i Nowy Dziebałtów, Stary i Nowy Sokołów, Młynek Nieświński i Nieświn. Pozostała część miasta Końskie znajduje się w zasięgu oczyszczalni zlokalizowanej na ul. Południowej w mieście Końskie (przepustowość 1020 m³/d), jednak nadal istnieją posesje, które funkcjonują w oparciu o zbiorniki bezodpływowe lub przydomowe oczyszczalnie ścieków.

Ścieki powstające w indywidualnych gospodarstwach i gromadzone w zbiornikach bezodpływowych, odwożone są transportem specjalistycznym do punktu zlewowego nieczystości płynnych przy ul. Zielonej, skąd kolektorem kierowane są do oczyszczalni. Zabudowa rozproszona na obszarach, dla których budowa kanalizacji zbiorczej nie jest uzasadniona ekonomicznie, będzie objęta programem budowy oczyszczalni przydomowych.

Większość terenów w granicach opracowania znajduje się w zasięgu oddziaływania istniejącej sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, jednak nadal występują posesje bazujące na rozwiązaniach indywidualnych z zakresu odprowadzania ścieków. Cały obszar planu objęty jest aglomeracją Końskie, wyznaczoną Uchwałą Nr XXVII/251/2020 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 22 grudnia 2020 r. Uporządkowanie gospodarki ściekowej na jej terenie ma ograniczyć niekontrolowane odprowadzanie ścieków do ziemi i wód i w rezultacie doprowadzić do redukcji negatywnego wpływu ścieków na środowisko wód podziemnych i powierzchniowych. Wyznaczenie obszaru i granic aglomeracji ma umożliwić wypełnienie zobowiązań wynikających z realizacji Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych.

Gospodarowanie odpadami. Analizowana gmina od 1999 r. posiada własne składowisko odpadów, zlokalizowane w granicach administracyjnych miasta Końskie, w odległości ok. 3 km na południowy zachód od jego centrum. Obiekt ten spełnia wszystkie wymogi sanitarne, natomiast zaplecze i rezerwy terenowe gwarantują w perspektywie czasu bezpieczeństwo w zakresie składowania oraz utylizacji odpadów pochodzących z terenu gminy. Gospodarowanie odpadami reguluje natomiast szereg przepisów odrębnych, przez które należy rozumieć: ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699 ze zm.), ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r. poz. 1297 ze zm.), Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów (Dz. U. z 2021 r. poz. 906), jak również uchwały Rady Miejskiej, w tym Uchwała nr XXXVIII/367/2021 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 13 grudnia 2021 r. w sprawie zmiany Regulaminu szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Końskie. Nie ma zatem możliwości ani delegacji ustawowej do wprowadzania ustaleń w tym zakresie do miejscowego planu, który powinien przyjmować ich rozwiązywanie aktami prawnymi wyższego rzędu.

Infrastruktura telekomunikacyjna. Według danych zaczerpniętych ze strony internetowej si2pem.gov.pl, na terenie opracowania nie występują stacje bazowe telefonii komórkowej (najbliższa stacja znajduje się przy ul. Warszawskiej, w odległości ok. 300 m od granicy obszaru, w kierunku północno-zachodnim).

3. STAN ŚRODOWISKA

3.1. WODY POWIERZCHNIOWE

Podstawowym elementem gospodarowania wodami powierzchniowymi jest jednolita część wód powierzchniowych (JCWP), względem której przeprowadza się badania, na podstawie których możliwe jest podjęcie działań dążących do poprawy stanu wód przed zanieczyszczeniem. Wyróżnia się JCWP naturalne oraz silnie przeobrażone w wyniku działalności człowieka. Dla pierwszej spośród ww. grup ustala się stan ekologiczny, dla drugiej – potencjał ekologiczny.

Badania i oceny stanu wód powierzchniowych dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Zgodnie z art. 349 ust. 3 Ustawy Prawo wodne z dnia 20 lipca 2017 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233 ze zm.), Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska wykonuje badania wód powierzchniowych w zakresie elementów fizykochemicznych, chemicznych i biologicznych.

Zgodnie z informacją udostępnioną przez WIOŚ w Kielcach, w przeciągu ostatnich 5 lat nie przeprowadzono badań dla JCWP, której zlewania obejmuje obszar mpzp (kody: RW20006254839). W 2017 r. dokonano pomiarów w pobliskiej JCWP „Krasna” (RW20006254429) w ppk „Krasna-Stara Wieś”. Ocena została dokonana na podstawie m.in.:

- 1) elementów biologicznych (fitoplankton w klasie 2, makrofity w klasie 1, makrobezkręgowce bentosowe w klasie 2, ichtiofauna w klasie 3), którym przypisano 3 klasę elementów biologicznych;
 - 2) elementów hydromorfologicznych, którym na podstawie obserwacji hydromorfologicznych przypisano klasę 1.
- Stan ekologiczny oceniono na umiarkowany, zaś chemiczny – poniżej dobrego, ze złym stanem wód.

3.2. WODY PODZIEMNE

Badania i oceny stanu wód podziemnych dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Zgodnie z art. 349 ust. 8 Ustawy Prawo wodne z dnia 20 lipca 2017 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233 ze zm.), Państwowa Służba Hydrogeologiczna wykonuje badania i ocenia stan wód podziemnych w zakresie elementów fizykochemicznych i ilościowych. W uzasadnionych przypadkach Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, w uzgodnieniu z Państwową Służbą Hydrogeologiczną, przeprowadza uzupełniające badania wód podziemnych w zakresie elementów fizykochemicznych, przekazując ich wyniki Państwowej Służbie Hydrogeologicznej za pośrednictwem Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

Ocenę stanu chemicznego wód podziemnych w punkcie pomiarowym przeprowadza się, ustalając klasę jakości wód podziemnych przez porównanie wartości badanych elementów fizykochemicznych z wartościami granicznymi elementów fizykochemicznych określonymi w załączniku do rozporządzenia z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. z 2017, poz. 1566). Klasy jakości wód podziemnych I, II, III oznaczają dobry stan chemiczny, a klasy IV, V – słaby stan chemiczny. Do wskaźników decydujących o jakości wody zaliczono: wapń, żelazo, mangan, odczyn, wodorowęglany, temperaturę wody, azotany, fosforany, amoniak, potas, nikiel, siarczany i magnez.

Zgodnie z informacją udostępnioną przez WIOŚ w Kielcach, jakość wód podziemnych na terenie gminy Końskie po raz ostatni była badana w 2016 roku w punkcie pomiarowym zlokalizowanym w miejscowości Modliszewice (zasięg JCWPd nr 85). Wody podziemne zaliczono wówczas do V klasy jakości wód (taki sam wynik dał pomiar z 2012 r.), tj. wody złej jakości, w których wartości elementów fizykochemicznych potwierdzają znaczący wpływ działalności człowieka. Stan chemiczny wód zaliczonych do V klasy ocenia się jako słaby.

Zarówno miasto Końskie, jak i obszary wiejskie obsługiwane są systemem kanalizacji sanitarnej, w ramach którego funkcjonuje 7 komunalnych i zakładowych oczyszczalni ścieków, w tym jedna mechaniczno-biologiczno-chemiczna na terenie Kornicy (przepustowość 6424 m³/d), obsługująca północną część miasta Końskie, Kornicę, Dyszów, Proćwin, Gracuch, Jeżów, Modliszewice, Sierosławice, Barycz, Rogów, Górny Młyn, Pomyków, Piłę, Koczwagę, Brody, Stary i Nowy Kazanów, Wincentów, Stary i Nowy Dziebaltów, Stary i Nowy Sokół, Młynek Nieświński i Nieświn. Pozostała część miasta Końskie znajduje się w zasięgu oczyszczalni zlokalizowanej na ul. Południowej w mieście Końskie (przepustowość 1020 m³/d), jednak nadal istnieją posesje, które funkcjonują w oparciu o zbiorniki bezodpływowe lub przydomowe oczyszczalnie ścieków. Ścieki powstające w indywidualnych gospodarstwach i gromadzone w zbiornikach bezodpływowych, odwożone są transportem specjalistycznym do punktu zlewowego nieczystości płynnych przy ul. Zielonej, skąd kolektorem kierowane są do oczyszczalni. Zabudowa rozproszona na obszarach, dla których budowa kanalizacji zbiorczej nie jest uzasadniona ekonomicznie, będzie objęta programem budowy oczyszczalni przydomowych.

3.3. POWIETRZE ATMOSFERYCZNE

Obszar opracowania zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 02.08.2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2012 r. poz. 914) należy do strefy świętokrzyskiej (kod strefy PL2602). Według oceny rocznej jakości powietrza w województwie świętokrzyskim przeprowadzonej w 2021 r. za rok 2020 stwierdzono, że strefa świętokrzyska uzyskała klasę C z powodu przekroczenia poziomu docelowego benzo(a)pirenu. Ze względu na niedotrzymanie poziomu celu długoterminowego ozonu, strefa ta otrzymała klasę D2.

Dla stref ze statusem klasy C, zarząd województwa opracowuje, a sejmik województwa uchwała program ochrony powietrza, mający na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych i docelowych w powietrzu oraz pułapu stężenia ekspozycji. Dla stref, w których przekraczane są poziomy dopuszczalne integralną część programu ochrony powietrza lub jego aktualizacji stanowić ma plan działań krótkoterminowych. Klasa D2 skutkuje natomiast podjęciem długoterminowych działań naprawczych będących celem wojewódzkiego programu ochrony środowiska.

Tab.4. Wynikowe klasy strefy świętokrzyskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia za 2021 r.

Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla strefy świętokrzyskiej											
SO ₂	NO ₂	PM10	Pb	C ₆ H ₆	CO	As	Cd	Ni	BaP	PM2,5	O ₃
A	A	C	A	A	A	A	A	A	C	A	D2

Źródło: WIOŚ Kielce – opracowanie własne.

Klasyfikacja strefy za 2021 rok sporządzona według kryterium ochrony zdrowia zmieniła się w porównaniu do roku 2020 w zakresie pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5. Nastąpiło pogorszenie sytuacji, gdyż w 2020 r. strefa województwa świętokrzyskiego uzyskała klasę A w zakresie dobowego poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 i klasę A1 za dotrzymanie poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM2,5 dla fazy II.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z określonymi wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza, bądź utrzymania jakości na dotychczasowym poziomie (tabela poniżej).

Tab.5. Klasy stref i wymagane działania w zależności od poziomów stężeń.

Klasa strefy	Poziom stężenia zanieczyszczenia	Wymagane działania
gdy jest określony poziom dopuszczalny:		
A	nie przekraczający poziomu dopuszczalnego	utrzymanie stężeń zanieczyszczenia poniżej poziomu dopuszczalnego oraz dążenie do utrzymania najlepszej jakości powietrza zgodnej ze zrównoważonym rozwojem
C	powyżej poziomu dopuszczalnego	<ul style="list-style-type: none"> określenie obszarów przekroczeń poziomów dopuszczalnych, opracowanie lub aktualizacja programu ochrony powietrza w celu osiągnięcia odpowiednich poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu kontrolowanie stężeń zanieczyszczenia na obszarach przekroczeń i prowadzenie działań mających na celu obniżenie stężeń przynajmniej do poziomów dopuszczalnych
gdy jest określony poziom docelowy:		
A	nie przekraczający poziomu dopuszczalnego	utrzymanie stężeń zanieczyszczenia w powietrzu poniżej poziomu docelowego
C	powyżej poziomu dopuszczalnego	<ul style="list-style-type: none"> dążenie do osiągnięcia poziomu docelowego substancji w określonym czasie za pomocą ekonomicznie uzasadnionych działań technicznych i technologicznych, opracowanie lub aktualizacja programu ochrony powietrza w celu osiągnięcia odpowiednich poziomów docelowych w powietrzu
dla stężeń ozonu odniesionych do poziomu celu długoterminowego:		
D1	nie przekraczający poziomu celu długoterminowego	utrzymanie stężeń zanieczyszczenia w powietrzu poniżej poziomu docelowego
D2	powyżej poziomu celu długoterminowego	dążenie do osiągnięcia poziomu celu długoterminowego do 2020 r.
dla stężeń pyłku PM _{2,5} odniesionych do poziomu dopuszczalnego dla fazy II:		
A1	poniżej poziomu dopuszczalnego dla fazy II	utrzymanie stężeń zanieczyszczenia w powietrzu poniżej poziomu docelowego
C1	powyżej poziomu dopuszczalnego dla fazy II	dążenie do osiągnięcia poziomu dopuszczalnego do 2020 r.

Źródło: WIOŚ Kielce – opracowanie własne.

Zagrożenie względem jakości powietrza na obszarze opracowania stanowi „niska emisja” toksycznych substancji z lokalnych kotłowni i pieców węglowych używanych w indywidualnych gospodarstwach domowych. Takie lokalne systemy grzewcze i piece domowe nie posiadają urządzeń ochrony powietrza atmosferycznego. Wielkość emisji z tych źródeł jest trudna do oszacowania i wykazuje zmienność sezonową wynikającą z sezonu grzewczego. Spala się w nich różnego rodzaju materiały odpadowe, w tym odpady komunalne, które są źródłem emisji dioksyn, gdyż proces spalania jest niepełny i zachodzi w stosunkowo niskich temperaturach. Zanieczyszczenia z tego rodzaju źródła zawierają znaczne ilości popiołu (ok. 20%), siarki (1-2%) oraz azotu (1%).

Kolejnymi czynnikami, kształtującymi jakość powietrza na obszarze opracowania, są zanieczyszczenia (np. pył), które powstają podczas procesów technologicznych, w ramach prowadzonej działalności na terenach zabudowy produkcyjnej (zarówno tej występującej już w granicach obszaru opracowania, jak i zlokalizowanej w jego sąsiedztwie).

Ponadto, do zagrożeń jakości powietrza należy zaliczyć ruch samochodowy i kolejowy odbywający się poza granicami obszaru, głównie na drodze publicznej (ul. Zielona) i wewnętrznej (przebiegającej przy zachodniej granicy planu), który powoduje zanieczyszczenie tlenkami azotu, tlenkiem węgla, wodorotlenkami i pyłami.

3.4. KLIMAT AKUSTYCZNY

Klimat akustyczny został przeanalizowany w kontekście uciążliwości związanych z hałasem. Rozważając to pojęcie na płaszczyźnie środowiskowej oraz źródeł emisji, możemy wyróżnić:

- 1) hałas komunikacyjny – generowany przez ruch lotniczy, kolejowy i drogowy;
- 2) hałas przemysłowy – generowany przez zakłady przemysłowe;
- 3) hałas komunalny – generowany:
 - a) podczas eksploatacji budynków mieszkalnych (węzły ciepłownicze, kotłownie, windy itd.);
 - b) przez emitory znajdujące się w środowisku zewnętrznym (sklepy, restauracje, sygnały dźwiękowe – alarmowe itd.).

Według ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska przez teren zagrożony hałasem rozumie się teren, na którym przekroczone są dopuszczalne poziomy dźwięku wyrażone wskaźnikami LN^2 , $LDWN^3$, $L_{Aeq} D^4$ i $L_{Aeq} N^5$. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 poz. 112) określa standardy akustyczne w środowisku dla terenów o różnych funkcjach. Obowiązujące w Polsce kryterium oceny hałasu wprowadzone ww. Rozporządzeniem ustala dopuszczalny poziom hałasu wyrażony równoważnym poziomem dźwięku A w dB, który zależy zarówno od charakteru terenu jak i od rodzaju źródła hałasu, a także od pory doby.

Na hałas komunikacyjny, występujący w obszarze opracowania, największy wpływ mają ciągi tras komunikacyjnych – zlokalizowana poza jego granicami ul. Zielona (przy wschodniej granicy terenu) oraz droga wewnętrzna (przy zachodniej granicy terenu). Brak jest informacji od GDDKiA na temat zagrożenia hałasem ze strony ww. dróg.

Do zachodniej granicy opracowania przylega teren komunikacji kolejowej (linia kolejowa nr 25 Łódź "Kaliska - Dębica"), który również stanowi potencjalne źródło hałasu mające wpływ na lokalny klimat akustyczny, szczególnie terenów mieszkaniowych zlokalizowanych w północno-zachodniej części obszaru opracowania.

Innym źródłem emisji są jest hałas wynikający z obecności człowieka w sposób bezpośredni (rozmowy, śmiech, krzyki), jak również pośredni, tj. generowany przez m.in. wspomniany już wyżej ruch komunikacyjny, prowadzenie działalności gospodarczej (w tym przede wszystkim dźwięki związane z procesami technologicznymi prowadzonymi w zakładach przemysłowych) czy naturalną eksploatację budynków (np. klimatyzatory, napowietrzne pompy ciepła). Dodatkowo należy pamiętać, że w przypadku wkroczenia urbanizacji na niezabudowane dotąd tereny, większość wymienionych powyżej źródeł emisji zostanie zwielokrotniona, co może wpłynąć w sposób negatywny na jakość klimatu akustycznego.

3.5. PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE

Oddziaływanie pola elektrycznego i magnetycznego uwarunkowane jest wieloma czynnikami, m.in. [Siemiński M., 1994]: rodzajem owych pól, wielkością ich natężeń, charakterem zmienności w czasie i elektrycznymi własnościami elementu narażonego na oddziaływanie. Z punktu widzenia ochrony środowiska znaczenie mają linie o napięciu znamionowym 110 kV, 220 kV i 400 kV, dla których obserwuje się natężenia przekraczające 1 kV/m (pod liniami 110 kV – niewielki zasięg natężenia). Zdaniem Siemińskiego negatywny wpływ zmiennego pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz obserwuje się tylko tam, gdzie ich natężenie jest bardzo duże, a więc w pobliżu stacji transformatorowych i sieci przesyłowych o bardzo wysokich napięciach, a negatywne skutki oddziaływania takich pól dotyczą tylko ograniczonej liczby osób, których praca zawodowa związana jest z tego typu ryzykiem. Zgodnie z przyjętymi w Polsce kryteriami przyjmuje się wartości graniczne dla okresowego przebywania ludzi na poziomie 10 kV i 60 A/m. Lokalizacja zabudowy mieszkalnej jest możliwa, jeśli składowe pola elektromagnetycznego nie przekraczają 1 kV/m (elektryczna) i 60 A/m (magnetyczna). Przykładowo, pod linią przesyłową dwutorową o napięciu znamionowym 220 kV zlokalizowaną na wysokości 8 m, przy powierzchni ziemi natężenie pola elektromagnetycznego wynosi ok. 3,3 kV/m.

Według ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska, pomiary pól elektromagnetycznych w otoczeniu linii elektroenergetycznych wykonuje się dla linii o napięciu znamionowym nie niższym niż 110 kV lub instalacjami radiokomunikacyjnymi, radionawigacyjnymi lub radiolokacyjnymi, emitującymi pola elektromagnetyczne, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitującymi pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz. Wyniki pomiarów przekazuje się w postaci elektronicznej wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska i państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu w terminie 30 dni od dnia wykonania pomiarów. W myśl informacji podawanych przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska obecnie obowiązujące poziomy dopuszczalne pól elektromagnetycznych (zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku) wynoszą dla wysokich częstotliwości od 28 V/m do 61 V/m.

Jak już wspomniano wcześniej na terenie opracowania występują napowietrzne i kablowe linie elektroenergetyczna średniego napięcia 15 kV wraz ze słupowymi stacjami transformatorowymi, natomiast z uwagi na brak

² długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22.00 do godz. 6.00)

³ długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6.00 do godz. 18.00), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18.00 do godz. 22.00) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22.00 do godz. 6.00)

⁴ równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰)

⁵ równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰)

informacji dot. ewentualnych pomiarów pól elektromagnetycznych w ich sąsiedztwie nie stwierdzono występowania istotnych z punktu widzenia niniejszego opracowania źródeł promieniowania elektromagnetycznego.

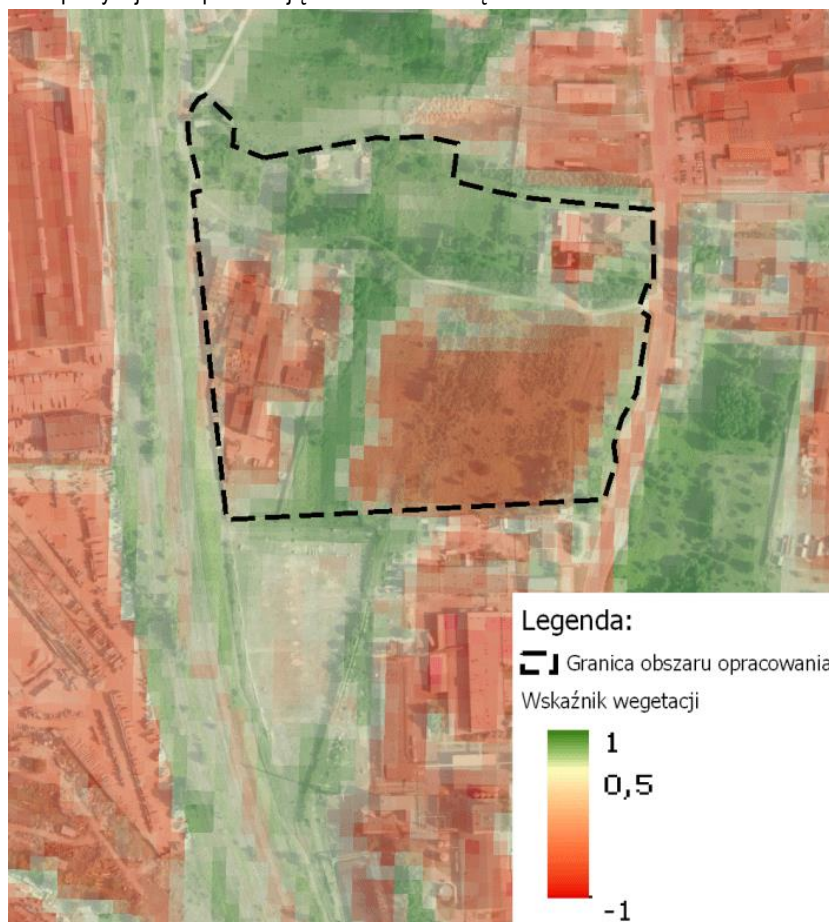
Na obszarze opracowania nie znajduje się żadna stacja bazowa telefonii komórkowej. Najbliższa zlokalizowana jest w odległości ok. 300 m od granicy obszaru, w kierunku północno-zachodnim, na ul. Warszawskiej 975/32. Na jednym maszcie zlokalizowane są stacje bazowe trzech różnych operatorów: P4 Sp. z o.o. (ID stacji: KNS3303), Orange Polska S.A. (ID: 27419N!), T-Mobile Polska S.A. (55509 [27419N!]). Stacje aktualnie obsługują technologię GSM (pasmo 900, 1800), LTE (pasmo 800, 900, 1800, 2100, 2600), UMTS (pasmo 900, 2100) oraz 5G (pasmo 2100). Zgodnie z mapą PEM (pola elektromagnetycznego) udostępnianą na portalu <https://si2pem.gov.pl> brak jest danych dotyczących wyników pomiarów dla stacji o ID: KNS3303. Z kolei dla pozostałych dwóch stacji pomiary wskazuje średnie natężenie pola elektromagnetycznego na 1,5 V/m.

Ostatni pomiar promieniowania elektromagnetycznego został przeprowadzony w Końskich w 2019 roku w punkcie pomiarowym zlokalizowanym przy ul. Armii Krajowej 22 (współrzędne: 20.41144; 51.19667). Wyniki pomiarów wskazują, że średnie natężenie pola elektrycznego wynosiło wówczas <0,1 V/m, co w kontekście aktualnych dopuszczalnych wartości poziomu pól elektromagnetycznych daje podstawę do twierdzenia, iż na terenie gminy brak jest realnego zagrożenia nadmiernym poziomem pól elektromagnetycznych.

3.6. WSKAŹNIK WEGETACJI

Wskaźnik wegetacji (NDVI - Normalized Difference Vegetation Index/znormalizowany różnicowy wskaźnik wegetacji) jest stosowany w pomiarach teledetekcyjnych i służy określeniu stanu rozwojowego oraz kondycji roślinności na danym terenie. NDVI bazuje na kontraście między największym odbiciem w paśmie bliskiej podczerwieni a absorpcją w paśmie czerwonym. W praktyce oznacza to, że wskaźnik przyjmuje wartości w przedziale <-1,1>. Wyższa wartość wskaźnika oznacza większą ilość biomasy, np.:

- 1) wartości ujemne wskaźnika reprezentują wody,
- 2) niskie wartości wskaźnika (bliskie zeru) reprezentują odkryty grunt,
- 3) wartości wskaźnika powyżej 0.5 reprezentują roślinność zdrową.

Rys.10. Znormalizowany różnicowy wskaźnik wegetacji dla obszaru opracowania (źródło: GUGiK, opracowanie własne)

4. OCENA POTENCJALNYCH ZMIAN STANU ŚRODOWISKA PRZY BRAKU REALIZACJI USTALEŃ PLANU

Na prawie całym analizowanym obszarze (wyjątkiem jest teren zabudowy mieszkaniowej w północno-zachodniej części planu) aktualnie obowiązuje Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu terenu miasta Końskie na wschód od terenów kolejowych po granice administracyjne miasta (Uchwała Nr XXVII/287/2013 z dnia 30 kwietnia 2013 r.), o którym szerzej była mowa w pkt 1.2.

Zaniechanie realizacji ustaleń mpzp nie spowoduje istotnych pozytywnych zmian w środowisku, które mogłyby stanowić uzasadnienie do przyjęcia innych (alternatywnych) rozwiązań dla obszaru opracowania, jednakże spowoduje spowolnienie tempa, a nawet blokadę działań inwestycyjnych, gdyż plan obowiązujący przewiduje w północnej części obszaru drogę publiczną klasy dojazdowej, której Gmina Końskie nie planuje wybudować, gdyż aktualny sposób zagospodarowania nieruchomości nie wymaga jej realizacji. Ustalenia aktualnie obowiązującego planu ograniczają więc możliwości inwestycyjne lokalnych działek o około 1,109 ha. Z kolei zmiana planu przewiduje wprowadzenie w miejscu ww. drogi terenów zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów, co może skutkować zwiększeniem powierzchni biologicznie czynnej oraz częściowo wyeliminowaniem problemów związanych z niebezpieczeństwem zanieczyszczenia środowiska substancjami ropopochodnymi, hałasem i spalinami samochodowymi.

Dodatkowo można dodać, że w projekcie planu wprowadzona została strefa zieleni izolacyjnej oddzielająca tereny mieszkaniowe od terenów produkcyjnych, co należy uznać za pożądane i korzystne z punktu widzenia ochrony środowiska, w szczególności ochrony krajobrazu.

A zatem należy wziąć pod uwagę dwa scenariusze. Pierwszy, w którym nie przyjmuje się ustaleń procedowanych w analizowanym projekcie planu, a zabudowa możliwa jest wyłącznie na zassanych określonych planem obowiązującym. Ten scenariusz spowoduje podtrzymanie stanu środowiska przyrodniczego w obecnej lub zbliżonej do obecnej formie, ze znacznym udziałem terenów niezabudowanych – (wydepczyska antropogeniczne, tereny nie pokryte roślinnością) itp. Powyższe będzie skutkowało brakiem nowych źródeł o negatywnym wpływie na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego, przy jednoczesnym pozytywnym oddziaływaniu na m.in. powietrze atmosferyczne, lokalny klimat, zdrowie ludzi czy różnorodność biologiczną. Należy jednak podkreślić, że założenie całkowitej niezmienności środowiska w przypadku dotychczasowego użytkowania jest nierealne, choć nie przewiduje się, aby dla przedmiotowego terenu zmiany te miały charakter szczególnie negatywny. Co więcej, błędne byłoby założenie, iż brak realizacji projektu mpzp z całą pewnością będzie skutkował całkowitym zaniechaniem dalszego zabudowywania oraz zagospodarowywania terenu, zatem należy wziąć pod uwagę scenariusz, w którym właśnie zostaje on zainwestowany zgodnie z ustaleniami obowiązującego planu. W tym scenariuszu ocenia się, że skutki byłyby wówczas analogiczne, jak w przypadku uchwalenia przedmiotowego projektu. Główną różnicą stanowiłaby projektowana droga wewnętrzna, której ustalenia (jak już wyżej wspomniano) znacznie ograniczyłyby możliwości inwestycyjne przylegających do niej nieruchomości.

Drugi scenariusz zakłada realizację przedmiotowego projektu planu, który ma za zadanie realizację założeń polityki przestrzennej aktualnego Studium będącego bazą do ustalenia kierunków rozwoju zarówno dla przedmiotowego terenu jak i całej Gminy Końskie. Biorąc powyższe pod uwagę, realizacja zabudowy o ustalenia nowego planu będzie skutkowała kształtowaniem zagospodarowania owych przestrzeni w sposób bardziej kontrolowany, szczegółowy i w większym stopniu odpowiadający uwarunkowaniom funkcjonalno-przestrzennym oraz zasadom zachowania ładu przestrzennego, a także aktualnym przepisom. Powyższe wynika głównie z konkretnych zapisów projektu Planu, zdecydowanie bardziej odpowiadającym aktualnemu zagospodarowaniu, a także zastosowania szerokiego wachlarza ustaleń z zakresu zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu.

Podsumowując, błędne byłoby założenie, iż brak realizacji projektu mpzp z całą pewnością będzie skutkował całkowitym zaniechaniem dalszego zabudowywania terenu, zatem należy wziąć pod uwagę scenariusz, w którym zostaje on zainwestowany zgodnie z ustaleniami obowiązującego planu. Wpływ realizacji ustaleń zarówno obowiązującego, jak i projektowanego mpzp na poszczególne komponenty środowiska przeważnie ocenia się na porównywalny, z przewagą większej ilości ustaleń chroniących środowisko zawartych w analizowanym dokumencie.

5. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

Dokonana w oparciu o dostępne dane analiza stanu środowiska przyrodniczego wykazała, że w granicach obszaru opracowania nie występują żadne formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916 ze zm.).

Wśród pozostałych istniejących problemów ochrony środowiska, dotyczących obszaru opracowania oraz terenów w jego bezpośrednim otoczeniu wyróżnia się:

- 1) sukcesywne zwiększanie się spływu powierzchniowego wód, przy jednoczesnym ograniczeniu infiltracji wgłębnej (skutek powstawania zabudowy i innych form zagospodarowania terenu, związanych ze zwiększeniem udziału powierzchni uszczelnionych);
- 2) zanieczyszczenie hałasem i spaliniami, którego źródło stanowią przede wszystkim liczne ciągi tras komunikacyjnych, przebiegające na zewnątrz obszaru;
- 3) zanieczyszczenie hałasem oraz oddziaływanie w postaci drgań ze strony terenu komunikacji kolejowej w bezpośrednim sąsiedztwie granic mpzp;
- 4) potencjalne zanieczyszczenie „niską emisją” z lokalnych kotłowni budynków jednorodzinnych, zlokalizowanych w granicach terenu opracowania;
- 5) zmiany klimatu i klęski żywiołowe powodowane działalnością człowieka – scenariusze zmian klimatu zostały zaprezentowane na stronie internetowej projektu KLIMADA (www.klimada2.ios.gov.pl), natomiast wyniki analiz wskazują, że:
 - a) od końca XIX wieku odnotowuje się ciągły wzrost temperatury powietrza na obszarze całego kraju,
 - b) tendencje opadów są mniej wyraźne, aczkolwiek zmieniła się ich struktura (tzn., że opady są bardziej gwałtowne, krótkotrwałe, niszczyielskie, powodujące coraz częściej gwałtowne powodzie).

6. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Priorytety Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska formułuje VII Unijny Program Działań w Zakresie Środowiska Naturalnego, przyjęty decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE w sprawie ogólnego unijnego programu działań do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (Dz. Urz. UE. L Nr 354, str. 171 z dnia 20 listopada 2013 r.). Decyzja ta zobowiązuje Polskę do podejmowania działań służących osiągnięciu celów priorytetowych Siódmego Programu, który stanowi załącznik aktu, a wszelkie organy publiczne do współpracy z przedsiębiorstwami, partnerami społecznymi, społeczeństwem europejskim i obywatelami w realizacji programu.

Wśród celów priorytetowych wymienia:

- 1) ochronę, zachowanie i poprawę kapitału naturalnego Unii;
- 2) przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną;
- 3) ochronę obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem obciążeniami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu;
- 4) maksymalizację korzyści płynących z prawodawstwa Unii w zakresie środowiska poprzez lepsze wdrażanie tego prawodawstwa;
- 5) doskonalenie bazy wiedzy i bazy dowodowej unijnej polityki w zakresie środowiska;
- 6) zabezpieczenie inwestycji na rzecz polityki w zakresie środowiska i klimatu oraz podjęcie kwestii ekologicznych efektów zewnętrznych;
- 7) lepsze uwzględnianie problematyki środowiska i większa spójność polityki;
- 8) wspieranie zrównoważonego charakteru miast Unii;
- 9) zwiększenie efektywności Unii w podejmowaniu międzynarodowych wyzwań związanych ze środowiskiem i klimatem.

Jednym z kluczowych elementów programu jest adaptacja do zmian klimatu, powiązana z wieloma innymi aspektami środowiskowymi, takimi jak ochrona gleb, zrównoważone środowisko miejskie, zrównoważona ochrona wód i środowiska morskiego.

Przyjęta w 1997 roku Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej "zapewnia ochronę środowiska człowieka, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju" (art. 5). Powyższą zasadę uwzględnia m.in. „Polityka Ekologiczna Państwa 2030” (dalej: PEP2030), która jest najważniejszą strategią w obszarze środowiska i gospodarki wodnej. PEP2030 została przyjęta przez Radę Ministrów 16 lipca 2019 r. Jej rolą jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego Polski oraz wysokiej jakości życia dla wszystkich mieszkańców. Wzmacnia działania rządu polegające na budowie innowacyjnej gospodarki z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju. Polityka wspiera także realizację celów i zobowiązań Polski na szczeblu międzynarodowym, w tym na poziomie unijnym oraz ONZ, szczególnie w kontekście celów polityki klimatyczno-energetycznej UE do 2030 oraz celów zrównoważonego rozwoju ujętych w Agendzie 2030. W systemie dokumentów strategicznych doprecyzowuje i operacjonalizuje Strategię na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r. – dalej: SOR).

Cele sformułowane w PEP2030 odpowiadają na najważniejsze trendy w obszarze środowiska i obejmują:

- 1) cel główny: Rozwój potencjału środowiska na rzecz obywateli i przedsiębiorców (przeniesiony wprost z SOR);
- 2) cel szczegółowy:
 - a) I – Środowisko i zdrowie. Poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego,
 - b) II – Środowisko i gospodarka. Zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska,
 - c) III – Środowisko i klimat. Łagodzenie zmian klimatu i adaptacja do nich oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych;
- 3) cel horyzontalny:
 - a) Środowisko i edukacja. Rozwijanie kompetencji (wiedzy, umiejętności i postaw) ekologicznych społeczeństwa,
 - b) Środowisko i administracja. Poprawa efektywności funkcjonowania instrumentów ochrony środowiska.

Powyższe cele szczegółowe będą realizowane przez kierunki interwencji, takie jak:

- 1) zrównoważone gospodarowanie wodami, w tym zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki oraz osiągnięcie dobrego stanu wód;
 - a) likwidacja źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotne zmniejszenie ich oddziaływania;
 - b) ochrona powierzchni ziemi, w tym gleb;
 - c) przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska oraz zapewnienie bezpieczeństwa biologicznego, jądrowego i ochrony radiologicznej;
 - d) zarządzanie zasobami dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, w tym ochrona i poprawa stanu różnorodności biologicznej i krajobrazu;
 - e) wspieranie wielofunkcyjnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej;
 - f) gospodarka odpadami w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym;
 - g) zarządzanie zasobami geologicznymi przez opracowanie i wdrożenie polityki surowcowej państwa;
 - h) wspieranie wdrażania ekoinnowacji oraz upowszechnianie najlepszych dostępnych technik BAT (Best Available Technology - standard służący określaniu wielkości emisji zanieczyszczeń dla większych zakładów przemysłowych w UE);
 - i) przeciwdziałanie zmianie klimatu;
 - j) adaptacja do zmiany klimatu oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych.

Z kolei cele horyzontalne będą realizowane przez kierunki interwencji, takie jak:

- 1) edukacja ekologiczna, w tym kształtowanie wzorców zrównoważonej konsumpcji;
- 2) usprawnienie systemu kontroli i zarządzania ochroną środowiska oraz doskonalenie systemu finansowania.

Dodatkowo warto wspomnieć, że wśród przepisów prawa krajowego regulujących zagadnienia związane z ochroną środowiska należy wymienić m.in.:

- 1) ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 2) ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 3) ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska;
- 4) ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne;
- 5) ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze;
- 6) ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 7) ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach;
- 8) ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Dokumentem mającym bezpośrednie przełożenie na akt prawa miejscowego jakim jest przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest Zmiana Planu Zagospodarowania Województwa Świętokrzyskiego – Plan Zagospodarowania Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Ośrodka Wojewódzkiego (dalej MOF OW) przyjęta uchwałą Nr XXVII/377/20 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 28 grudnia 2020 r. Wyznaczone w niej generalne cele i priorytety rozwoju województwa świętokrzyskiego są pochodną ustaleń Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 oraz Strategii Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego 2030+.

W kontekście zagadnień związanych ze środowiskiem przyrodniczym dokument ten wymienia następujące zasady wiodące:

- 1) zasada przezroczności ekologicznej;
- 2) zasada kompensacji ekologicznej.

Polityka przestrzennego zagospodarowania województwa w zakresie środowiska przyrodniczego wymienia następujące cele:

- 1) ochrona i wzrost różnorodności biologicznej i krajobrazowej MOF OW,
- 2) rozwijanie trwale zrównoważonej i wielofunkcyjnej gospodarki leśnej,
- 3) zapewnienie wymaganej przepisami prawa ochrony zasobów wodnych oraz osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód powierzchniowych i podziemnych,
- 4) zwiększenie poziomu bezpieczeństwa powodziowego i ochrony przed skutkami suszy,
- 5) racjonalizacja zużycia wody na cele przemysłowe i konsumpcyjne,
- 6) zachowanie lub przywrócenie utraconych wartości przyrodniczych i produkcyjnych gleb,
- 7) rekultywacja terenów zdegradowanych w wyniku działalności człowieka,
- 8) poprawa jakości powietrza atmosferycznego na obszarze MOF OW,
- 9) zmniejszenie stopnia narażenia mieszkańców regionu na ponadnormatywny hałas i oddziaływanie pól elektromagnetycznych,
- 10) zapobieganie i ograniczanie skutków wystąpienia poważnych awarii przemysłowych,
- 11) wzrost efektywności gospodarczego wykorzystania zasobów naturalnych, zwiększenie efektywności energetycznej gospodarki i ograniczanie ilości wytwarzanych odpadów.

Spośród wszystkich celów określonych w dokumentach krajowych i programach oraz dyrektywach Unii Europejskiej szczególnie istotne z punktu widzenia realizacji przedmiotowej zmiany planu jest zachowanie:

- 1) wymogów ochrony środowiska;
- 2) wymogów ochrony powietrza;
- 3) racjonalnego gospodarowania odpadami;
- 4) wymogów ochrony wód przed zanieczyszczeniem;
- 5) wymogów ochrony zasobów przyrodniczych.

W projektowanym dokumencie uwzględnione zostały ww. priorytety, które w sposób bezpośredni wynikają z dokumentów ustanowionych na szczeblu rządowym lub samorządowym, porozumień międzynarodowych czy innych dyrektyw Unii Europejskiej.

7. SKUTKI DLA ŚRODOWISKA WYNIKAJĄCE Z REALIZACJI USTALEŃ PLANU

7.1. PRZYJĘTE ZAŁOŻENIA

Analiza skutków realizacji projektu planu przyjmuje, że podczas jego sporządzania wzięto pod uwagę wszystkie wymagane prawem aspekty ochrony środowiska. Wszelkie ustalenia zawarte w uchwale oraz na załączniku graficznym nr 1 zostały sformułowane w sposób gwarantujący ograniczenie ich przyszłych – negatywnych – skutków do minimum. Lokalizacje nowych inwestycji muszą spełniać szczegółowe ustalenia planu, dotyczące m.in. wymagań ochrony środowiska. Powyższe zabezpiecza istniejący stan środowiska przed pogorszeniem bądź spowoduje w perspektywie polepszenie jego kondycji.

W celu uzyskania metodologicznej przejrzystości prognozy oddziaływania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze, dokonano klasyfikacji poszczególnych terenów pod kątem potencjalnego wpływu realizacji wskazanych dla nich ustaleń na stan środowiska przyrodniczego (oddziaływanie pozytywne/neutralne/negatywne), ze szczególnym uwzględnieniem możliwości pojawienia się przewidywanych znaczących, negatywnych oddziaływań. Dokonano również klasyfikacji na oddziaływanie w zależności od zróżnicowanych relacji z przedmiotem podlegającym oddziaływaniu (oddziaływanie: bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane) oraz zmiennego czasu działania (oddziaływanie: krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe). Pod pojęciem „oddziaływanie pozytywne” należy rozumieć ogół skutków stanowiących korzystny wpływ na środowisko określonej funkcji. Wpływ na środowisko jest korzystny, jeżeli planowane zagospodarowanie i użytkowanie terenu sprzyja:

- 1) zachowaniu chronionych gatunków roślin, zwierząt, siedlisk przyrodniczych oraz naturalnych elementów krajobrazu,
- 2) prawidłowemu funkcjonowaniu procesów przyrodniczych,
- 3) zachowaniu lub poprawie struktury środowiska (ekosystemów), różnorodności biologicznej,
- 4) zachowaniu środowiska we właściwym stanie sanitarnym i ekologicznym,
- 5) zachowaniu i ochronie cennych zasobów dorobku kulturowego.

Oceny potencjalnego wpływu realizacji ustaleń planu dokonano także w kontekście terenów znajdujących się w jego bezpośrednim sąsiedztwie.

Analiza uwarunkowań funkcjonalno-przestrzennych obszaru opracowania, oparta na ustaleniach projektowanego dokumentu oraz danych charakteryzujących stan środowiska przyrodniczego pozwala przyjąć, że skutki ustaleń planu

w kontekście różnych form zagospodarowania będą różniły się co do intensywności i zasięgu oddziaływania na środowisko. W trakcie sporządzania prognozy duży nacisk położono na skutki, jakie może wywołać realizacja danej funkcji w przestrzeni (w obrębie poszczególnych komponentów środowiska oraz w środowisku jako całości) w odniesieniu do istniejących uwarunkowań przyrodniczych, w tym istniejących form ochrony przyrody oraz gatunków rzadkich i chronionych. Wpływ realizacji planu na środowisko, obejmujący różnego rodzaju skutki przewidywanego zagospodarowania przestrzennego (przedstawione w dalszej części tekstu), jest zatem konsekwencją przyjęcia w nim określonych ustaleń dotyczących zagospodarowania i zabudowy terenów oraz rozwiązań ograniczających negatywne oddziaływania. W celu ich identyfikacji i oceny przeanalizowane zostały ustalenia projektowanego dokumentu.

W świetle projektu planu, obszar opracowania zostanie przeznaczony pod funkcje, których wpływ na środowisko ocenia się na **negatywny w stopniu minimalnym** oraz **negatywny w stopniu ponad umiarkowanym**.

Tab.6. Wstępna ocena wpływu na środowisko poszczególnych funkcji projektowanych w ramach mpzp.

Rodzaj oddziaływania:	Projektowane przeznaczenie terenu*
negatywne w stopniu minimalnym	MN, KDW
negatywne w stopniu ponad umiarkowanym	P

Źródło: Opracowanie własne.

*Objaśnienia symboli terenów – pkt 1.4.

7.2. ANALIZA I OCENA WPLYWU NA CELE, PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ OBSZARU NATURA 2000 ORAZ POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA WE WZAJEMNYM POWIĄZANIU

Zmiany wprowadzone w projekcie Planu nie spowodują nowego negatywnego wpływu na wymienione w pkt 7.2.1. – 7.2.9. komponenty środowiska, innego niż wpływ ustaleń obowiązującego planu, gdyż nie przewiduje się wprowadzenia funkcji mogących zagrażać środowisku czy też innych nowych form zagospodarowania terenu, które nie występowałyby już w obszarze objętym zmianą. Docelowy charakter przedmiotowych terenów nie ulegnie zmianie w kontekście już przyjętych założeń planistycznych, dla których dokonano oceny wpływu na środowisko w Prognozie sporządzonej na potrzeby obowiązującego aktualnie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zasięg, czas i odwracalność oddziaływań będą analogiczne lub bardzo zbliżone do dotychczasowych. Istota zmiany planu ma charakter czysto porządkowy i naprawczy.

7.2.1. WPLYW NA CELE, PRZEDMIOT OCHRONY ORAZ INTEGRALNOŚĆ OBSZARU NATURA 2000

Jak nadmieniono w pkt 2.11., w granicach opracowania nie występują żadne formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym również obszarów Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000. Najbliżej położone obszary Natura 2000 i inne obszary chronione znajdują się w odległości wykluczającej możliwość wpływu ustaleń planu na ich cele, przedmioty ochrony oraz integralność.

7.2.2. WPLYW NA GLEBY I POWIERZCHNIĘ ZIEMI

Ustalenia planu w znacznej części wynikają z istniejącego zagospodarowania, zatem dla terenów już zabudowanych obecnie nie przewiduje się wpływu na gleby i powierzchnię ziemi. Dla pozostałych obszarów, funkcjonujących obecnie w formie terenów niezagospodarowanych, w przypadku prowadzenia prac budowlanych, dążących do wzniesienia nowego obiektu lub realizacji innego typu zagospodarowania, zostanie usunięta wierzchnia warstwa gleby, co wpłynie na jej całkowite zniszczenie oraz może również wpłynąć na zmianę topografii terenu. Plan przewiduje także realizację strefy zieleni izolacyjnej, dla której prognozuje się pozytywny wpływ na powierzchnię ziemi oraz gleby.

Istotne jest, że zmiana planu nie wprowadza żadnych nowych funkcji, a jedynie sankcjonuje rozwiązania przyjęte już w obowiązującym planie miejscowym. Co więcej, likwiduje drogę wewnętrzną, co może skutkować zwiększeniem powierzchni biologicznie czynnej. Jak już wspomniano wcześniej, aktualna procedura ma na celu naprawić pewne rozwiązania utrudniające dziś poprawne funkcjonowanie przedmiotowego terenu. Nie zmienia to jednak faktu, że część gruntów zostanie całkowicie i nieodwracalnie zniszczona. Ustalony w planie wskaźnik udziału powierzchni biologicznie czynnej daje możliwość zabudowania lub zagospodarowania (łącznie) powierzchniami utwardzonymi do 70% powierzchni na terenach zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów oraz do 30% powierzchni na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, co spowoduje całkowite zniszczenie występujących tam gleb. Pozostała ich część (pomimo, że w myśl ustaleń mpzp funkcjonować będzie w postaci terenów biologicznie czynnych), najpewniej również zostanie przekształcona w stosunku do stanu obecnego, co stanowi niemożliwą do uniknięcia konsekwencję „wkroczenia urbanizacji” na wciąż częściowo niezabudowany dotąd obszar planu.

Potencjalnie lokalne ogniska zanieczyszczeń gleb substancjami ropopochodnymi oraz osadami stanowią w większym stopniu drogi zlokalizowane poza granicami obszaru. Należy mieć na uwadze, że w zakresie dróg projekt planu, w stosunku do obowiązującego już planu, nie wprowadza żadnych nowych dróg, a dodatkowo likwiduje drogę wewnętrzną projektowaną w północnej części obszaru. Wobec czego, jedynym terenem drogi na obszarze planu, jest mały fragment drogi wewnętrznej w północno-zachodniej części obszaru. Zatem konsumpcja planu w tym przypadku nie będzie skutkowała pojawieniem się zupełnie nowych ognisk, a ponadto likwidacja ww. projektowanej drogi będzie skutkować wyeliminowaniem, potencjalnie spowodowanego przez nią niebezpieczeństwa związanego z zanieczyszczeniem środowiska substancjami ropopochodnymi i spalinami. Jednocześnie plan ustala obowiązek oczyszczania wód opadowych i roztopowych ze związków ropopochodnych i innych zanieczyszczeń mechanicznych pochodzących z parkingów, placów manewrowych i innych nawierzchni komunikacyjnych przeznaczonych dla ruchu pojazdów zgodnie z przepisami odrębnymi oraz nakaz zabezpieczenia powierzchni zagrożonych zanieczyszczeniem związkami ropopochodnymi i innymi substancjami szkodliwymi w sposób uniemożliwiający ich przenikanie do ziemi i wód. Zapisy te uznaje się za wystarczające do ochrony gleb przed zanieczyszczeniami (opisane w tym akapicie zagadnienie dotyczy również wpływu na wody powierzchniowe i podziemne – w celu uniknięcia zbędnego powielania, nie zostanie ono poruszone ponownie w pkt 7.2.3.).

Jakość gleb nie powinna ulec pogorszeniu, gdyż zapisy analizowanego planu dążą do wyegzekwowania prawidłowego sposobu odprowadzania ścieków – do sieci kanalizacji sanitarnej, z uwzględnieniem warunków wynikających z przepisów odrębnych. W tym miejscu zaznaczyć należy, że ścieki przemysłowe (bez względu na to, z jakiego rodzaju działalności pochodzą) nie powinny być wprowadzane do środowiska w sposób niezorganizowany. Ich swobodny spływ do ziemi może powodować degradację gleby, dlatego ustawodawca w art. 75 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne zakazał m.in. wprowadzania do ziemi ścieków zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego. Od ww. zasady został wprowadzony wyjątek określony w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych, który określa, że do ziemi mogą być odprowadzane ścieki pochodzące ze stacji uzdatniania wody, ścieki przemysłowe biologicznie rozkładalne oraz ścieki oczyszczane w procesie odwróconej osmozy (§ 11 ust. 1 ww. rozporządzenia).

Co więcej, w zakresie wód opadowych i roztopowych plan wskazuje odprowadzanie ich do sieci kanalizacji deszczowej, poprzez retencjonowanie na działce budowlanej, do której inwestor posiada prawo do jej dysponowania, z wykorzystaniem dołów chłonnych, zbiorników retencyjnych lub ogrodów deszczowych oraz z możliwością ich wtórego wykorzystania oraz poprzez ich odprowadzanie w stanie niezanieczyszczonym do ziemi.

Biorąc po uwagę powyższe, należy podkreślić, iż organ sporządzający projekt planu miejscowego nie jest kompetentny do regulowania ww. ustaleń w szerszym zakresie niż zostało to wprowadzone w przedmiotowym opracowaniu, o czym decyduje aktualne prawodawstwo. Odpowiednie przepisy prawa w sposób szczegółowy definiują zasady rozwiązań dotyczących gospodarki wodno-ściekowej, co należy uznać za wystarczające do prawidłowego jej funkcjonowania, z uwzględnieniem potrzeb wynikających z konieczności ochrony szeroko rozumianego środowiska przyrodniczego. Jednocześnie należy mieć na uwadze, iż skuteczność ww. zapisów w dużej mierze zależy od, będących poza kompetencjami planu, systemów edukacji, kontroli i monitoringu. Ponadto, zastosowane w planie wskaźniki, takie jak min. udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej czy powierzchnia zabudowy, stanowią wartości maksymalne, które podczas realizacji inwestycji mogą, choć nie muszą zostać osiągnięte, zatem realna konsumpcja może skutkować mniej znaczącym wpływem na analizowane elementy środowiska.

Nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń planu w sposób znacząco negatywny wpłynęła na gleby oraz powierzchnię ziemi. Wszelkie opisane powyżej negatywne oddziaływania cechuje niewielkie bądź umiarkowane natężenie i lokalny zasięg, bądź związane są z terenami istniejącymi, które analizowany projekt jedynie sankcjonuje, a odpowiednie zapisy analizowanego dokumentu dążą do zachowania optymalnego stanu środowiska glebowego, eliminując nadmierne ingerencje w topografię oraz jakość gleb.

7.2.3. WPLYW NA WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE

Wody powierzchniowe i podziemne w dorzeczu Wisły narażone są na oddziaływanie różnego rodzaju presji antropogenicznych, które w konsekwencji stanowią zagrożenie dla osiągnięcia wyznaczonych celów środowiskowych. Wśród nich wymienia się m.in. gospodarkę komunalną (w tym oczyszczalnie ścieków), ścieki pochodzące od ludności niekorzystającej z systemu kanalizacji sanitarnej, przemysł, wody opadowe i roztopowe, hodowle ryb, składowiska odpadów,

zrzuty wód związanych z działalnością człowieka, porty czy zmiany hydromorfologiczne. Zgodnie z art. 56, 57 i 59 ustawy Prawo wodne celem środowiskowym dla JCWP jest:

- 1) ochrona oraz poprawa ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć co najmniej dobry stan ekologiczny i dobry stan/potencjał chemiczny wód powierzchniowych;
- 2) zapobieganie pogorszeniu ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego.

Z kolei celem środowiskowym dla JCWPd jest:

- 1) zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- 2) zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- 3) ich ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Projekt planu wprowadza szereg opisanych poniżej ustaleń, mających na celu zmniejszenie ryzyka nieosiągnięcia przez wody powierzchniowe i podziemne celów środowiskowych.

Wprowadzenie zabudowy oraz innych form zagospodarowania będzie skutkować znacznym zwiększeniem powierzchni uszczelnionych, a co za tym idzie, ograniczeniem możliwości zasilania wód gruntowych oraz zmianą lokalnych stosunków wodnych bez istotnego wpływu na stan środowiska (zmiany naturalnego spływu wód rozumiane jako wywołane przez człowieka i spowodowane najczęściej działaniem związanym z robotami budowlanymi, tj. nawożeniem ziemi na działkę lub jej wywożeniem, przez co woda spływa lub odpływa z gruntów sąsiednich powodując lokalne uciążliwości. Podsumowując, są to działania, które ingerują w naturalny stan wody związany z ukształtowaniem terenu, warunkami przyrodniczymi i hydrologicznymi). W celu ochrony przed zmianami w odpływie wody przedmiotowy plan wprowadza zakaz kształtowania powierzchni działek budowlanych w sposób powodujący naruszenie stosunków wodnych ze szkodą dla sąsiednich działek budowlanych oraz zakaz wyprowadzania wód oraz ścieków na sąsiednie działki budowlane. Ponadto, plan dopuszcza realizację dachów zielonych, które ograniczają spływ powierzchniowy wód opadowych do systemu kanalizacji.

Niemniej jednak, spływające z terenów utwardzonych zanieczyszczone wody opadowe przed odprowadzeniem do odbiornika powinny zostać poddane podczyszczeniu. W przypadku potencjalnych parkingów, placów manewrowych czy terenów dróg należy dokonać tego z wykorzystaniem np. separatorów ropopochodnych. Wskazane byłoby, aby wody opadowe i roztopowe z powierzchni dachów zostały poddane retencjonowaniu, magazynowaniu a następnie wtórnemu wykorzystaniu. Katalog dobrych praktyk zrównoważonego zagospodarowania wód opadowych jest rozbudowany, co więcej różne rozwiązania można ze sobą łączyć w bardziej rozbudowane układy. Takim przykładem może być odprowadzanie opadów z dachu zielonego bezpośrednio do muldy chłonnej (system błękitno-zielony). Rozwiązania indywidualne oparte o nowoczesne i przyjazne środowisku technologie powinny w konsekwencji doprowadzić do istotnego ograniczenia a nawet rezygnacji z użytkowania systemów tradycyjnych. Poniżej sugerowane działania "najlepsze praktyki":

- 1) działania strukturalne (retencjonujące opad i usuwające zanieczyszczenia):
 - a) stosowanie przepuszczalnych chodników, asfaltu i krat trawnikowych,
 - b) stosowanie roślinności buforowej na dachach i ścianach, wyprofilowanie ulic i zielonej infrastruktury,
 - c) stosowanie urządzeń do infiltracji wód opadowych np. niecki, zbiorniki, studnie i rowy chłonne,
 - d) stosowanie urządzeń do retencji powierzchniowej np. suche zbiorniki, zbiorniki retencyjne, ogrody deszczowe,
 - e) stosowanie urządzeń hydrofitowych tzw. oczyszczalnie hydrofitowe;
- 2) działania niestrukturalne (miękkie) związane mocno/wynikające z edukacji:
 - a) kontrola zanieczyszczeń emitowanych przez pojazdy,
 - b) świadome projektowanie przestrzeni miejskiej,
 - c) planowanie roślinności,
 - d) zmniejszenie powierzchni nieprzepuszczalnych i odłączanie ich od kanalizacji deszczowej,
 - e) sprzątanie ulic, czyszczenie studzienek i wpustów kanalizacyjnych, przepłukiwanie systemu kanalizacji,
 - f) kontrola wycieków oleju z samochodów i cystern,
 - g) kontrola szczelności kanalizacji sanitarnej i szamb.

Wody opadowe i roztopowe w myśl ustaleń planu mają być odprowadzane do sieci kanalizacji deszczowej, poprzez ich retencjonowanie na działce budowlanej, do której inwestor posiada prawo do jej dysponowania, z wykorzystaniem dołów chłonnych, zbiorników retencyjnych lub ogrodów deszczowych oraz z możliwością ich wtórego wykorzystania, oraz poprzez ich odprowadzanie w stanie niezanieczyszczonym do ziemi, przy czym dodatkowo ustala się obowiązek oczyszczania wód opadowych i roztopowych ze związków ropopochodnych i innych zanieczyszczeń mechanicznych pochodzących z parkingów, placów manewrowych i innych nawierzchni komunikacyjnych przeznaczonych dla ruchu pojazdów zgodnie z przepisami odrębnymi oraz nakaz zabezpieczenia powierzchni zagrożonych zanieczyszczeniem związkami ropopochodnymi i innymi

substancjami szkodliwymi w sposób uniemożliwiający ich przenikanie do ziemi i wód. Powyższe zapisy uznaje się za wystarczające do spełnienia wymienionych wcześniej zaleceń. Obecnie rozwiązania dotyczące gospodarki wodno-ściekowej w sposób szczegółowy regulują przepisy prawa.

Powyższe uznaje się za szczególnie istotne w kontekście występowania na pod całym obszarem opracowania Lokalnego Zbiornika Wód Podziemnych nr 411 „Końskie”, który został w planie uwzględniony. Zakłady przemysłowe z uwagi na prowadzoną w nich działalność produkcyjną mogą stanowić zagrożenie dla wód podziemnych. Jak już nadmieniono w pkt. 2.6 niniejszej prognozy zagrożenie dotyczy powstających tam m.in. odpadów takich jak zużyte masy formierskie, żużle odlewnicze i popioły z odpalania pieców. Wychodząc naprzeciw powyższemu zagrożeniu, projekt planu zakazuje na terenach przeznaczonych pod produkcję zarówno tymczasowego magazynowania, jak i składowania odpadów (w tym odpadów niebezpiecznych). Co więcej, ustalenia planu w zakresie gospodarowania odpadami powołują się na przepisy odrębne, przez które należy rozumieć przede wszystkim: ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów, jak również odpowiednie uchwały Rady Miejskiej, w tym Uchwała nr XXVII/257/2020 Rady Miejskiej w Końskich z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Końskie. Nie ma zatem możliwości ani delegacji ustawowej do wprowadzania ustaleń w tym zakresie do miejscowego planu, który powinien przyjmować ich rozwiązywanie aktami prawnymi wyższego rzędu. Jednocześnie uznaje się, że akty te w sposób odpowiedni uwzględniają wymagania środowiska przyrodniczego, przez co gospodarowanie odpadami we wskazany w nich sposób nie powinno przyczynić się do znacząco negatywnego wpływu na jakikolwiek komponent środowiska.

Generalną zasadą przy formułowaniu ustaleń planu dot. szerokokorozumianej ochrony wód podziemnych i powierzchniowych (a także gleb) było uwzględnienie nakazów, zakazów i zaleceń dla LZWP „Końskie”, o których mowa w dokumentacji hydrologicznej, możliwych do wyegzekwowania planem miejscowym. Natomiast plan nie uwzględnia nakazów, zakazów i zaleceń, które realizowane są w oparciu o przepisy odrębne oraz tych, które nie dotyczą obszaru opracowania.

Ponadto, w celu dodatkowej ochrony, projekt planu ustala zakaz realizacji inwestycji powodujących przekroczenie standardów jakości środowiska poza granicą nieruchomości, do której inwestor posiada tytuł prawny oraz na terenie P nakaz stosowania najlepszych dostępnych technik przy realizacji inwestycji w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska.

Funkcjonowanie zabudowy wiąże się z wytwarzaniem ścieków, jednak ustalenia mpzp nakazują odprowadzanie ich do sieci kanalizacji sanitarnej z uwzględnieniem wymogów wynikających z przepisów odrębnych. Można w tym miejscu dodać, że zgodnie z przepisami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne ma obowiązek zapewnić zdolność posiadanych urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych do realizacji dostaw wody w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem oraz dostaw wody i odprowadzenia ścieków w sposób ciągły i niezawodny. I choć przepisy odrębne mają zadanie ograniczyć możliwość realizacji rozwiązań indywidualnych to dopuszczają w pewnych przypadkach stosowanie szczelnych, bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe, ergo można założyć, że część zabudowy będzie korzystała z tego rozwiązania – czego nie można w planie zakazać. Wprowadzenie do planu zakazu realizacji rozwiązań indywidualnych z zakresu odprowadzania ścieków jest sprzeczne z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa oraz mogłoby skutkować zahamowaniem lub uniemożliwieniem rozwoju zabudowy do czasu realizacji gminnego systemu kanalizacji. Wobec powyższego należy uznać, że ścieki nie powinny stanowić źródła zanieczyszczenia zarówno wód powierzchniowych, jak i podziemnych, ponieważ ich odprowadzanie odbywać się będzie w oparciu o powszechnie funkcjonujące w obiegu prawnym przepisy.

Ocenia się, że powyższe pozwoli na stworzenie warunków nie zagrażających w sposób znaczący jakości zarówno wód podziemnych, jak i powierzchniowych, wobec czego nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń planu w sposób znaczący wpłynęła ten komponent środowiska, w tym na Lokalny Zbiornik Wód Podziemnych nr 411 „Końskie”, JCWP i JCWPd oraz przyczyniła się do zwiększenia ryzyka nieosiągnięcia przez nie celów środowiskowych.

7.2.4. WPLYW NA POWIETRZE

Przewiduje się, że potencjalny wpływ na powietrze atmosferyczne w przypadku powstawania nowej zabudowy, bądź realizacji budowlanych innych form zagospodarowania będzie związany z emisją szkodliwych substancji podczas prowadzenia robót (uciążliwości tymczasowe, które ustaną po zakończeniu prac).

Oddzielny problem dotyczy emisji spalin, związanych z ruchem komunikacyjnym. Największe stężenia dotyczyć będą tlenu węgla, węglowodorów HC, tlenku azotu, tlenku siarki, ołowiu i jego związków, sadzy, dymu, popiołu itd. Niektóre substancje nie zagrażają w sposób bezpośredni zdrowiu organizmów żywych, jednak są szkodliwe dla środowiska i sprzyjają m.in. powstawaniu zjawiska cieplarnianego w atmosferze. Zagrożenie ze strony układu komunikacyjnego jest jednak

niewielkie, gdyż w granicach obszaru opracowania występuje jedynie mały fragment drogi wewnętrznej, nieutwardzonej, a drogi zlokalizowane w sąsiedztwie obszaru nie należą do dróg o wysokich klasach technicznych i dużym natężeniu ruchu.

W kontekście użytkowania zabudowy oraz prowadzenia przewidzianej na danym terenie działalności, dodatkowo należy wymienić uciążliwości związane z ogrzewaniem, szczególnie budynków mieszkalnych jednorodzinnych. W niesprzyjających warunkach atmosferycznych możliwe jest okresowe przekroczenie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza w okresie grzewczym i w trakcie warunków inwersyjnych. Lokalne kotłownie emitować mogą duże ilości dwutlenku węgla, wpływającego na globalne zmiany klimatyczne, jednak obowiązujące obecnie przepisy prawne dążą do eliminacji nadużyć w tym zakresie. Aktualnie systemy obsługi grzewczej budynków mieszkaniowych jednorodzinnych pozostają poza kontrolą służb ochrony środowiska, a rozwiązanie problemu „niskiej emisji” wymaga podjęcia działań, które wykraczają poza ramy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zatem w przypadku powstania nowej zabudowy, głównie w zasięgu terenów oznaczonych symbolami MN, jakość powietrza może ulec pogorszeniu. Zjawisko pogorszenia się jakości powietrza może mieć także znaczenie w kontekście skumulowania emisji pochodzących spoza obszaru objętego planem. Problem ten w mniejszym stopniu dotyczy zabudowy produkcyjnej, której funkcjonowanie warunkuje konieczność spełnienia szeregu norm ujętych w prawie ochrony środowiska. Co więcej, tego typu zabudowa objęta jest bieżącym systemem monitoringu, kontroli oraz pozwoleń. W granicach obszaru objętego planem ustalono zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej oraz z indywidualnych lub zbiorowych źródeł energii cieplnej, które muszą być zgodne z tzw. uchwałą antysmogową. Dopuszczono również wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii zgodnie z przepisami odrębnymi, z wyłączeniem źródeł energii obejmujących energię wiatru.

Potencjalny negatywny wpływ na powietrze atmosferyczne częściowo zostanie zredukowany dzięki:

- 1) ustaleniom z zakresu minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, w szczególności wprowadzenie strefy zieleni izolacyjnej;
- 2) ustaleniu nakazującemu stosowanie najlepszych dostępnych technik przy realizacji inwestycji w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska;
- 3) realizacji zielonych dachów na budynkach, na których rośliny filtrują pyły zawieszone w powietrzu oraz przetwarzają CO₂ w tlen;
- 4) wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii. Szansą na pozytywną zmianę w zakresie ochrony powietrza jest rosnące zainteresowanie oraz chęć inwestowania w odnawialne źródła energii. Jak podaje GUS średnioroczne tempo wzrostu udziału energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w latach 2009-2020 wynosiło 5,8%. Wskaźnik udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w 2020 r. wyniósł w Polsce 16,10% i wzrósł o 7,43 p. proc. w porównaniu z 2009 r.

Ocenia się, że realizując założenia przedmiotowego planu, dążące do minimalizacji negatywnych skutków jego ustaleń względem środowiska przyrodniczego, w tym powietrza, nie ulegnie ono znacznemu pogorszeniu. Dodatkowo, warto wspomnieć, że zgodnie z art. 144 prawa ochrony środowiska, zasięgi wszelkich oddziaływań muszą mieścić się w granicach terenu, do którego inwestor ma tytuł prawny.

7.2.5. WPŁYW NA KLIMAT AKUSTYCZNY

Głównym źródłem hałasu dla obszaru objętego planem jest ruch samochodowy i kolejowy (poza obszarem opracowania). Zagrożenie ze strony ruchu samochodowego jest jednak niewielkie, gdyż w granicach obszaru opracowania występuje jedynie mały fragment drogi wewnętrznej, nieutwardzonej, a drogi zlokalizowane w sąsiedztwie obszaru nie należą do dróg o wysokich klasach technicznych i dużym natężeniu ruchu.

Na etapie realizacji nowej zabudowy lub innych form zagospodarowania, emisja hałasu może wiązać się z prowadzeniem robót budowlanych, jednak będzie ona miała charakter chwilowy. Z kolei naturalną konsekwencją funkcjonowania terenów zurbanizowanych jest hałas wynikający z obecności człowieka w sposób bezpośredni (rozmowy, śmiech, krzyki), jak również pośredni, tj. generowany przez m.in. wspomniany już wyżej ruch komunikacyjny, prowadzenie działalności gospodarczej czy naturalną eksploatację budynków (np. klimatyzatory, napowietrzne pompy ciepła, wirówki, agregaty kogeneracyjne czy dmuchawy), jednak jest to emisja mało szkodliwa i typowa dla tego typu obszarów. Jednocześnie należy mieć na uwadze, że hałas związany z funkcjonowaniem terenów produkcyjnych może wykazywać nieco większą uciążliwość względem terenów mieszkaniowych. W celu ograniczenia ww. uciążliwości projekt planu przewiduje realizację zieleni zorganizowanej, oddzielającej obie te funkcje.

Uwzględniając fakt aktualnego funkcjonowania dużej części obszaru planu, jej zabudowanie i zagospodarowanie z pewnością spowoduje zwiększenie poziomu zanieczyszczenia hałasem, jednak ocenia się, że nie będzie to oddziaływanie znacząco negatywne. Niemniej jednak, należy mieć na uwadze, iż projekt planu nie wprowadza przeznaczeń odmiennych

od tych ustalonych w obowiązującym planie. Wobec czego należy uznać, że skutki realizacji planu w zakresie zanieczyszczenia hałasem będą analogiczne jak w przypadku braku jego realizacji i zagospodarowania obszaru na podstawie obowiązującego już dokumentu.

Projekt planu, w zakresie ochrony przed hałasem, ustala dopuszczalny poziom hałasu, który powinien być zgodny z przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, co w perspektywie ma na celu zapewnienie takich warunków akustycznych, „aby poziom hałasu, na który będą narażeni użytkownicy lub ludzie znajdujący się w ich sąsiedztwie, nie stanowił zagrożenia dla ich zdrowia, a także umożliwiał im pracę, odpoczynek i sen w zadowalających warunkach”. Dopuszczalne poziomy hałasu powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, zgodnie z warunkami określonymi ww. rozporządzeniem, przedstawiono na Tab.7.

Tab.7. Dopuszczalne poziomy hałasu powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu w odniesieniu do jednej doby.

Symbol terenu w projekcie mpzp	Dopuszczalny poziom hałasu w [db]							
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu		Starty, lądowania i przeloty statków powietrznych		Linie elektroenergetyczne	
	L _{Aeq} D	L _{Aeq} N	L _{Aeq} D	L _{Aeq} N	L _{Aeq} D	L _{Aeq} N	L _{Aeq} D	L _{Aeq} N
	przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom najmniej korzystnym dniem kolejno po sobie następującym	przedział czasu odniesienia równy 1 godzinie nocy	przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom
MN	55	50	50	40	60	50	50	45

Źródło: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112); opracowanie własne.

Należy podkreślić, że dla terenów czy produkcyjnych nie stosuje się przepisów prawnych określających dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku.

Jednocześnie, zgodnie z obowiązującym prawem, jakość klimatu akustycznego, z wyjątkiem dróg, nie może przekroczyć ustalonych standardów, w związku z czym, w razie wystąpienia jakichkolwiek przekroczeń właściciel terenu będzie zobowiązany do ograniczenia uciążliwości. W przypadku wystąpienia negatywnych oddziaływań inwestor będzie musiał każdorazowo wprowadzić odpowiednie zabezpieczenia. Do rodzajów zabezpieczeń należy np.: prowadzenie prac wyłącznie w określonych godzinach (np. poza godzinami nocnymi), zastosowanie ekranów akustycznych, prowadzenie prac w pomieszczeniach, odpowiednia lokalizacja emitorów hałasu. Natomiast w sytuacji, gdy źródłem uciążliwego hałasu jest teren komunikacyjny a pomiary hałasu wskazują na przekroczenia dopuszczalnych poziomów na terenach chronionych akustycznie, odpowiedni organ może zobowiązać zarządcę drogi do wykonania przeglądu ekologicznego i w oparciu o jego wyniki zobowiązać zarządcę do ograniczenia oddziaływania.

Zabudowanie i zagospodarowanie niezainwestowanych dotąd nieruchomości z pewnością spowoduje zwiększenie poziomu zanieczyszczenia hałasem, jednak ocenia się, że nie będzie to oddziaływanie znacząco negatywne. Biorąc pod uwagę obowiązujące aktualnie standardy jakości środowiska związane z emisją hałasu stwierdza się, że w wyniku realizacji ustaleń planu nie wystąpi ryzyko ich przekroczenia.

7.2.6. WPLYW NA RÓŻNORODNOŚĆ BIOLOGICZNĄ, ŚWIAT ROŚLIN, ZWIERZĄT I GRZYBÓW

W granicach obszaru opracowania nie stwierdzono występowania żadnych form ochrony przyrody, w tym również dziko występujących roślin, zwierząt lub grzybów objętych ochroną gatunkową, zatem założenia projektu nie spowodują naruszeń zakazów, o których mowa w art. 51 i 52 ustawy o ochronie przyrody, przez co nie stwierdzono konieczności ich analizy w kontekście wpływu planowanego zagospodarowania.

Wkroczenie zabudowy na tereny dotąd niezainwestowane spowoduje usunięcie części roślinności oraz wyparcie lub zmniejszenie zasięgu żerowania i bytowania drobnych zwierząt (głównie typowych gatunków polnych) i owadów, prawdopodobnie wpływając także na zmianę trasy ich przemieszczania się (a co za tym idzie – zubożenie bioróżnorodności). Jednocześnie, realizacja zieleni izolacyjnej wpłynie pozytywnie na różnorodność biologiczną oraz florę i faunę.

Potencjalne tereny zieleni towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej i produkcyjnej, realizowane w ramach powierzchni biologicznie czynnej, prawdopodobnie zostaną ukształtowane w oparciu o gatunki roślin ozdobnych i odpornych na warunki lokalne co będzie miało negatywny wpływ na różnorodność biologiczną obszaru, tym bardziej, że mogą zostać wykorzystane

również gatunki obce, często inwazyjne, stanowiące zagrożenie dla rodzimej flory, wpływające jednak pozytywnie na walory wizualne lokalnego krajobrazu. Teren ten częściowo utraci swoje środowiskowe cechy i wartości, poddając się postępującej antropopresji. Elementem częściowo rekompensującym zaburzenia bioróżnorodności jest możliwość realizacji zielonych dachów, w ramach których różne gatunki rozchodników, ziół, traw i roślin żywicielskich, stanowić mogą schronienie dla ptaków, motyli oraz innych owadów.

Pośredni wpływ na świat roślin i zwierząt związany jest również z oddziaływaniem ustaleń planu m.in. na gleby, wody powierzchniowe i podziemne, powietrze atmosferyczne czy lokalny klimat, które w sposób szczegółowy zostały opisane w ramach poszczególnych podpunktów zawartych w pkt 7.2.

W ustaleniach szczegółowych projektu planu wprowadzono zapisy dotyczące procentowego udziału powierzchni biologicznie czynnej w stosunku do powierzchni działki budowlanej (zgodnie z dotychczas obowiązującymi parametrami). Wartość ta dla terenów MN wynosi 70%, a dla terenów P wynosi 30%.

Podsumowując, dla obszaru planu przewiduje się umiarkowany wpływ na różnorodność biologiczną oraz rośliny i zwierzęta, który powinien zostać w minimalnym stopniu zrekompensowany m.in. omówionymi powyżej ustaleniami analizowanego opracowania.

7.2.7. WPŁYW NA KLIMAT LOKALNY

Zainwestowanie powierzchni planu poprzez wprowadzenie nowej zabudowy może w nieznaczny sposób wpłynąć na modyfikację lokalnego klimatu, szczególnie w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru, ograniczenia przewietrzania i podwyższenia średniej temperatury powietrza. Przy planowanej intensywności zabudowy oraz usunięciu części roślinności, na części terenu okresowo może dojść do nasilenia zjawisk charakterystycznych dla miejskiej wyspy ciepła (przesuszenie powietrza, spadek ilości tlenu). Jednocześnie, likwidacja drogi wewnętrznej (projektowanej w obowiązującym planie) może spowodować wzrost terenów biologicznie czynnych, co będzie skutkowało pozytywnym wpływem na obszar mpzp.

Rekomenduje się realizację dachów zielonych, które pochłaniają światło słoneczne (50% absorbowanego, 30% odbitego), co pomaga obniżyć temperaturę i stworzyć bardziej korzystny klimat. Dodatkowo, zielone dachy wpływają na zmniejszenie intensywności pracy klimatyzatorów, co z kolei przekłada się na oszczędność energii i w efekcie pozytywnie wpływa na klimat w otoczeniu budynków. Zaleca się także, szczególnie na terenach produkcyjnych, realizację ogrodów deszczowych, dzięki którym znaczna część zebranej wody odparowuje do atmosfery, poprawiając lokalny mikroklimat. Realizacja ogrodów deszczowych wpisuje się idealnie w politykę adaptacji miast do zmian klimatu i zatrzymania wody w miejscu jej opadu. Można stwierdzić, że jest to bardzo dobry przykład działania oddolnego sprzyjającego zrównoważonemu rozwojowi. Korzyści takiego rozwiązania to m.in.:

- 1) poprawa wilgotności powietrza i obniżenie odczuwalnej temperatury powietrza;
- 2) zatrzymanie wody;
- 3) więcej powierzchni biologicznie czynnych, ergo więcej roślin;
- 4) zwiększenie bioróżnorodności;
- 5) poprawa jakości wody w ekosystemach wodnych;
- 6) zmniejszenie kosztów budowy i utrzymania infrastruktury kanalizacyjnej, a co za tym idzie, zmniejszenie kosztów poniesionych w wyniku strat spowodowanych powodzią błyskawicznymi o podtopieniami lokalnymi.

Nie prognozuje się znaczących zmian klimatu lokalnego. Jednocześnie projektowane przedsięwzięcia cechuje odporność i trwałość na zmiany klimatu (w tym klęski żywiołowe), zatem rozważanie rozwiązań ograniczających podatność uznaje się za bezpodstawne.

7.2.8. WPŁYW NA ZASOBY NATURALNE, KRAJOBRAZ, ZABYTKI I DOBRA MATERIALNE

Na analizowanym obszarze nie występują złoża kopalin, obszary i tereny górnicze, formy ochrony zabytków, obiekty lub obszary ujęte w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków, dobra kultury współczesnej, czy stanowiska archeologiczne, wobec czego nie zaistniała zatem potrzeba wprowadzania zapisów dotyczących tego typu elementów. Nie zostały także wyznaczone krajobrazy priorytetowe określone w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa, w związku z czym nie zostały wprowadzone ustalenia w tym zakresie.

Wprowadzenie zabudowy oraz innych form zagospodarowania z pewnością wpłynie na przekształcenie wprawdzie miejskiego, jednak częściowo nadal niezainwestowanego krajobrazu. Powyższe zostanie zbilansowane pozytywnymi skutkami w postaci uporządkowania przestrzeni i – co za tym idzie – poprawy walorów krajobrazowych. Ustalenia planu dotyczące m.in. maksymalnej wysokości zabudowy, kolorystyki, materiału pokrycia i rodzaju dachu czy przebiegu nieprzekraczalnej linii zabudowy uznaje się za wysoce pożądane, pozwalające na uporządkowanie wyrazu architektonicznego oraz układu

urbanistycznego obszaru planu, racjonalne kształtowanie przestrzeni z zachowaniem zasad ładu przestrzennego i wymagań ochrony środowiska oraz wpływające pozytywnie na jakość lokalnego krajobrazu.

Biorąc pod uwagę fakt, iż w bezpośrednim sąsiedztwie planu (przy wschodniej granicy opracowania) zlokalizowana jest linia kolejowa nr 25, na której planowane jest wznowienie ruchu pasażerskiego (aktualnie prowadzone są tylko przewozy towarowe), a co za tym idzie, przewiduje się możliwość wystąpienia uciążliwości w postaci drgań powodowanych zwiększonym ruchem pociągów, w planie uwzględniono odpowiednie działania projektowe mające za zadanie zarówno zminimalizować potencjalne negatywne oddziaływanie jak i ochronę bezpieczeństwa ruchu kolejowego. W zakresie:

- 1) ochrony zabudowy: w planie wprowadzono (tam, gdzie to możliwe lub tam, gdzie jeszcze nie występuje) w sąsiedztwie linii kolejowej, linie zabudowy, które w efekcie w sposób naturalny odsuną przyszłą zabudowę od linii kolejowej;
- 2) bezpieczeństwa ruchu kolejowego: plan wskazuje granicę strefy ochronnej obszaru kolejowego, w zasięgu której obowiązują wymagania określone przepisami odrębnymi z zakresu transportu kolejowego. Chodzi głównie o ustawę z dnia 28 marca 2003 r., o transporcie kolejowym, zgodnie z którą usytuowanie budowli, budynków, drzew i krzewów oraz wykonywanie robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowych, bocznic kolejowych i przejazdów kolejowych może mieć miejsce w odległości niezakłócającej ich eksploatacji, działania urządzeń związanych z prowadzeniem ruchu kolejowego, a także niepowodującej zagrożenia bezpieczeństwa ruchu kolejowego. Budowle i budynki mogą być usytuowane w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, z tym że odległość ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20 m. Z kolei stosownie do treści rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew i krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, roboty ziemne mogą być wykonywane w odległości nie mniejszej niż 4 m od granicy obszaru kolejowego (z wyjątkami), a wykonywanie robót ziemnych w odległości od 4 do 20 m od granicy obszaru kolejowego powinno być każdorazowo uzgadniane z zarządcą. Co więcej, ww. rozporządzenie ustala, że poza lasami drzewa i krzewy mogą być usytuowane w sąsiedztwie linii kolejowej biegnącej po nasypie albo w przekopie albo otoczonej rowami bocznymi w odległości nie mniejszej niż 6 m od dolnej krawędzi nasypu albo górnej krawędzi przekopu albo od zewnętrznej krawędzi rowów bocznych (w innych przypadkach nie bliżej niż 6 m od skrajnej szyny).

Nie prognozuje się negatywnego wpływu na krajobraz, zabytki, dobra materialne i zasoby naturalne, a zastosowane w planie ustalenia względem występujących w jego granicach elementów uznaje się za wystarczające do ich ochrony.

7.2.9. WPLYW NA LUDZI

Czasowy i pośredni wpływ na zdrowie ludzi może dotyczyć etapu prowadzenia robót budowlanych, podczas realizacji zabudowy lub innych form zagospodarowania (emisja hałasu oraz szkodliwych substancji do atmosfery). Zanieczyszczenie hałasem i spalinami o pośrednim wpływie na człowieka wiąże się również z funkcjonowaniem terenu komunikacyjnego (droga wewnętrzna), jednakże w granicach planu mieści się jej niewielki fragment, wobec czego większe zanieczyszczenie hałasem i spalinami przewiduje się ze strony terenów komunikacyjnych zlokalizowanych poza granicami planu, których ustalenia planu nie dotyczą.

Bardzo aktualnym w dzisiejszych czasach problemem jest tzw. „niska emisja”, której głównym źródłem są indywidualne systemy grzewcze prywatnych posesji. Problem ten dotyczy zabudowy mieszkaniowej, która w granicach planu przewidziana jest w północno-zachodniej części obszaru, jednakże istotne są także budynki mieszkaniowe aktualnie istniejącej wśród zabudowy przemysłowej na pozostałej części północnego fragmentu obszaru planu.

W celu zminimalizowania negatywnego oddziaływania terenów produkcyjnych na tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, projekt planu wyznacza strefę zieleni izolacyjnej, oddzielającą te tereny od siebie. Działanie ma na celu nie tylko zmniejszenie uciążliwości związanych z emisją nadmiernego hałasu, ale ma także ochronę mieszkalnictwa przed potencjalnym wpływem nocnej emisji sztucznego światła.

Plan wprowadza strefy ochronne od napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia, ograniczające realną możliwość realizacji zabudowy. W ich zasięgu obowiązuje nakaz ich uwzględnienia w przypadku zagospodarowania działek, lokalizowania zabudowy oraz prowadzenia robót budowlanych przy zabudowie istniejącej, w szczególności: zakaz lokalizowania instalacji fotowoltaicznych, zakaz sadzenia gatunków drzew i krzewów, których naturalna wysokość przekracza 3 m, nakaz przycinania drzew i krzewów do maksymalnej wysokości 3 m oraz zagospodarowanie działek w sposób umożliwiający dostęp do stanowisk słupowych.

Wpływ ustaleń planu na gleby, wody powierzchniowe i podziemne, powietrze atmosferyczne, klimat akustyczny, lokalny klimat oraz krajobraz w sposób pośredni oddziałuje również na zdrowie ludzi – w sposób szczegółowy został opisany w powyższych podpunktach pkt 7.2.

Realizacja zabudowy z wykorzystaniem zielonych dachów nie tylko wpłynęłaby korzystnie na otoczenie, ale również na wzrost poziomu dobrego samopoczucia lokalnej społeczności. Przebywanie i praca w otoczeniu zieleni ma niezwykle korzystny wpływ ludzi. Zielone środowisko uspokaja oraz przyczynia się do redukcji stresu. Ponadto, pozytywne oddziaływanie na ludzi zapewnią ustalenia planu o ograniczeniach związanych z gospodarowaniem odpadami.

Realizacja nowej zabudowy z pewnością spowoduje wzrost ilości powstających odpadów w związku z czym istotne jest prawidłowe, zgodne z prawem gospodarowanie nimi. Ustalenia planu w zakresie gospodarowania odpadami powołują się na szeroki wachlarz przepisów odrębnych regulujących przedmiotową kwestię, wskutek czego brak jest delegacji ustawowej do wprowadzania ustaleń w tym zakresie do miejscowego planu. Plan miejscowy powinien przyjmować ich rozwiązywanie aktami prawnymi wyższego rzędu. Jednocześnie uznaje się, że akty te w sposób odpowiedni uwzględniają wymagania środowiska przyrodniczego, przez co gospodarowanie odpadami we wskazany w nich sposób nie powinno przyczynić się do znacząco negatywnego wpływu na jakikolwiek komponent środowiska.

W związku z występowaniem w sąsiedztwie linii kolejowych terenów mieszkalnych plan ustala nieprzekraczalną linię zabudowy w odległości zapewniającej dotrzymanie wymagań wynikających z przepisów o transporcie kolejowym, o których szerzej była mowa z pkt. 7.2.8.

W zasięgu MPZP nie występują zjawiska osuwiskowe, tereny powodziowe oraz podmokłe.

Ocenia się, że uporządkowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej, a w konsekwencji polepszenie jakości lokalnego krajobrazu, wpłyną na poprawę warunków życia lokalnych mieszkańców.

7.3. OCENA ODDZIAŁYWANIA USTALEŃ PLANU NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA W KONTEKŚCIE RELACJI Z PRZEDMIOTEM PODLEGAJĄCYM ODDZIAŁYWANIU ORAZ ZMIENNEGO CZASU DZIAŁANIA

Ocena oddziaływania ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska w kontekście relacji z przedmiotem podlegającym oddziaływaniu (oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane) oraz zmiennego czasu działania (oddziaływanie krótkoterminowe, średnioterminowe, długoterminowe, chwilowe, stałe):

Tab.8. Ocena oddziaływania ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska w kontekście relacji z przedmiotem podlegającym oddziaływaniu oraz zmiennego czasu działania.

Komponent środowiska	Możliwe skutki realizacji planu	Oddziaływanie na środowisko*	Ocena**
obszar Natura 2000	brak skutków ze względu na znaczną odległość od granic opracowania	bezpośrednie, pośrednie, skumulowane, długoterminowe	P
gleby i powierzchnia ziemi	realizacja zieleni izolacyjnej	bezpośrednie, wtórne, długoterminowe	P
	zwiększenie powierzchni biologicznie czynnej (skutek likwidacji terenu komunikacyjnego)	pośrednie, wtórne, długoterminowe	P
	kultywacja gleb na terenach prywatnych (ogrody przydomowe, zieleń urządzona wokół zabudowy produkcyjnej, zieleń przyuliczna)	bezpośrednie, pośrednie, stałe	P
	usunięcie wierzchniej warstwy gleby, które wpłynie na jej całkowite zniszczenie oraz na zmianę topografii terenu – skutek prowadzenia prac budowlanych	bezpośrednie, wtórne, stałe	N
	częściowe wyeliminowanie niebezpieczeństwa zanieczyszczeniem substancjami ropopochodnymi (skutek likwidacji terenu komunikacyjnego)	pośrednie, wtórne, stałe	P
	potencjalne zanieczyszczenie wód podziemnych substancjami ropopochodnymi (drogi oraz parkingi realizowane w ramach terenu P)	wtórne, pośrednie, skumulowane, długoterminowe	N
	zwiększenie ilości wytwarzanych ścieków	pośrednie, wtórne, długoterminowe	N
wody powierzchniowe i podziemne	retencjonowanie wody opadowej	bezpośrednie, pośrednie, stałe	P
	realizacja zielonych dachów, ograniczających spływ powierzchniowy wód opadowych do systemu kanalizacji	bezpośrednie, wtórne, długoterminowe	P
	zwiększenie powierzchni uszczelnionych i - co za tym idzie - ograniczenie możliwości zasilania wód gruntowych i LZWP oraz zmiana stosunków wodnych	bezpośrednie, wtórne, długoterminowe, stałe	N
	potencjalne zanieczyszczenie wód podziemnych substancjami ropopochodnymi (drogi oraz parkingi realizowane w ramach terenu P)	wtórne, pośrednie, skumulowane, długoterminowe	N

	odprowadzanie nieoczyszczonych wód opadowych z terenów utwardzonych do ziemi	bezpośrednie, wtórne, chwilowe	N
	zwiększenie ilości wytwarzanych ścieków	pośrednie, wtórne, długoterminowe	N
powietrze	realizacja zielonych dachów oraz ogrodów deszczowych	pośrednie, skumulowane, długoterminowe	P
	zwiększenie powierzchni biologicznie czynnej (skutek likwidacji terenu komunikacyjnego)	pośrednie, wtórne, długoterminowe	P
	zwiększony udział wykorzystania odnawialnych źródeł energii – wymiana nieekologicznych źródeł ciepła	bezpośrednie, pośrednie, skumulowane, stałe	P
	emisja szkodliwych substancji podczas prowadzenia robót budowlanych	pośrednie, wtórne, chwilowe	N
	częściowe wyeliminowanie niebezpieczeństwa zanieczyszczeniem spalinami (skutek likwidacji terenu komunikacyjnego)	pośrednie, wtórne, stałe	P
	emisja spalin, związanych ruchem komunikacyjnym przenoszonym przez drogę wewnętrzną	pośrednie, skumulowane, długoterminowe	N
	okresowe przekroczenie dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza w okresie grzewczym i w trakcie warunków inwersyjnych; „niska emisja” (dotyczy zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej)	pośrednie, wtórne, długoterminowe	N
klimat akustyczny	emisja hałasu drogowego związanego z funkcjonowaniem drogi wewnętrznej	pośrednie, skumulowane, długoterminowe	N
	częściowe wyeliminowanie niebezpieczeństwa zanieczyszczeniem hałasem związanego z ruchem drogowym (skutek likwidacji terenu komunikacyjnego)	pośrednie, wtórne, stałe	P
	emisja hałasu podczas prowadzenia robót budowlanych (skutek tymczasowy)	pośrednie, wtórne, krótkoterminowe, chwilowe	N
	emisja hałasu wynikająca z działalności człowieka, związana z jego funkcjonowaniem oraz prowadzeniem działalności gospodarczej, czy też eksploatacją budynków (m.in. klimatyzatory) i procesami technologicznymi prowadzonymi w ramach terenów produkcyjnych	pośrednie, wtórne, długoterminowe	N
	realizacja zieleni izolacyjnej	bezpośrednie, wtórne, długoterminowe	P
różnorodność biologiczna, świat roślin, zwierząt, grzybów	realizacja zielonych dachów oraz ogrodów deszczowych	pośrednie, skumulowane, długoterminowe	P
	zwiększenie powierzchni biologicznie czynnej (skutek likwidacji terenu komunikacyjnego)	pośrednie, wtórne, długoterminowe	P
	usunięcie części roślinności na skutek wkroczenia urbanizacji na niezabudowane dotąd, funkcjonujące jako niezainwestowane tereny	bezpośrednie, wtórne, krótkoterminowe, stałe	N
	negatywny wpływ na zwierzęta związany z ingerencją w wierzchnią warstwę gleb, związaną z prowadzeniem prac budowlanych	wtórne, długotrwałe	N
	zubożenie bioróżnorodności na skutek zagospodarowania terenów towarzyszących zabudowie obcymi, często inwazyjnymi i zagrażającymi lokalnej florze gatunkami roślin ozdobnych (synantropizacja)	pośrednie, wtórne, średnioterminowe, długoterminowe	N
klimat lokalny	realizacja zielonych dachów oraz ogrodów deszczowych	pośrednie, skumulowane, długoterminowe	P
	zwiększenie powierzchni biologicznie czynnej (skutek likwidacji terenu komunikacyjnego)	pośrednie, wtórne, długoterminowe	P
	nieznaczna modyfikacja lokalnego klimatu, szczególnie w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru, ograniczenia przewietrzania i podwyższenia średniej temperatury powietrza – skutek powstania nowej zabudowy	pośrednie, skumulowane, długoterminowe	N
	możliwe nasilenie zjawisk charakterystycznych dla miejskiej wyspy ciepła (przesuszenie powietrza, spadek ilości tlenu)	pośrednie, skumulowane, długoterminowe	N
zasoby naturalne,	przekształcenie częściowo nadal niezainwestowanego krajobrazu w kierunku krajobrazu zainwestowanego	bezpośrednie, wtórne, stałe	N

krajobraz, zabytki i dobra materialne	uporządkowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej, poprawa walorów krajobrazowych	pośrednie, wtórne, długoterminowe	P
	wprowadzenie stref ochronnych od elektroenergetyki	pośrednie, wtórne, długoterminowe	P
	odsunięcie zabudowy od terenów kolejowych oraz stosowanie dla budynków odpowiednich zabezpieczeń przed nadmiernym wpływem drgań powodowanych przez ruch pociągów (np. wibroizolacja)	bezpośrednie, skumulowane, długoterminowe	P
ludzie	<i>Elementy wymienione w kontekście możliwych skutków względem przede wszystkim: powierzchni ziemi, wód powierzchniowych i podziemnych, powietrza, klimatu akustycznego, klimatu lokalnego, dóbr materialnych oraz krajobrazu stanowią skutki pośrednie dla zdrowia ludzi</i>	zgodnie z zastosowaną powyżej oceną wpływu	j.w.
	wzrost ilości odpadów	pośrednie, skumulowane, długoterminowe	N

Źródło: Opracowanie własne.

*Gdzie:

- 1) oddziaływanie bezpośrednie: wynikające wprost z ustaleń projektu planu i oddziałujące bez ogniw pośrednich na dany komponent środowiska;
- 2) oddziaływanie pośrednie: nie będące oczywistym skutkiem ustaleń planu, możliwe do zaistnienia w stworzonych przez te ustalenia warunkach;
- 3) oddziaływanie wtórne: powstałe w wyniku przekształceń lub jako następstwo czegoś, zazwyczaj na etapie eksploatacji;
- 4) oddziaływanie skumulowane: wynikające z połączonego działania skutków ustaleń planu oraz skutków spowodowanych przez inne działania na obszarze objętym planem lub w bezpośrednim jego sąsiedztwie, występujące obecnie, dokonane w przeszłości bądź dające się logicznie przewidzieć w przyszłości;
- 5) oddziaływanie krótkoterminowe: występujące przejściowo, w fazie zmian spowodowanych ustaleniami planu;
- 6) oddziaływanie średnioterminowe: występujące w okresie nie dłuższym niż 10 lat;
- 7) oddziaływanie długoterminowe: związane z planowanym, trwałym sposobem zagospodarowania terenu trwające bez przerwy lub z niewielkimi przerwami lub regularnie się powtarzające;
- 8) oddziaływanie chwilowe: powodujące tymczasową zmianę w środowisku, po ich ustaniu następuje powrót do stanu zbliżonego do poprzedniego (skutki łatwe do odwrócenia);
- 9) oddziaływanie stałe: powodujące trwałe przekształcenie środowiska.

**Gdzie:

- 1) P – pozytywne;
- 2) N – negatywne.

7.4. PODSUMOWANIE

Przeprowadzona analiza wskazała brak występowania oddziaływania negatywnego - znaczącego. Wprawdzie realizacja planu będzie skutkowała pojawieniem się negatywnych oddziaływań, jednak ich intensywność oceniono na minimalną lub umiarkowaną. Ponadto, należy mieć na uwadze, że wprowadzone w planie wskaźniki, takie jak udział powierzchni biologicznie czynnej, maksymalna powierzchnia zabudowy czy maksymalna i minimalna intensywność zabudowy stanowią wartości graniczne, które podczas realizacji zabudowy mogą, choć nie muszą zostać osiągnięte a zatem realna konsumpcja może skutkować mniej znaczącym wpływem na analizowane elementy środowiska.

8. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

Analizowany dokument zawiera rozwiązania, które mają na celu zapobieżenie i/lub ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko będących skutkiem jego realizacji. Ich uwzględnienie jest jednym z głównych sposobów realizacji zasad zapobiegania i przezorności sformułowanych w art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Inny charakter mają rozwiązania kompensacyjne, o których mowa w przepisach dot. ochrony środowiska. Przepis art. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska określa kompensację przyrodniczą jako zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie lub tworzenie skupień roślinności, wyrównania szkód dokonanych

w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Jednocześnie, jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód i kompensacja przyrodnicza wymagana jest wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w wytycznych do zarządzania obszarami Natura 2000 można przeczytać, że „środki kompensujące obejmują działania specyficzne dla przedsięwzięcia lub planu i stanowią uzupełnienie normalnej praktyki tzw. dyrektyw dotyczących przyrody. Ich celem jest zrównoważenie negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia oraz kompensacja proporcjonalna do szkody wyrządzonej danemu gatunkowi lub siedlisku przyrodniczemu. Środki kompensujące są rozwiązaniem ostatecznym. Stosuje się je tylko wtedy, gdy inne zabezpieczenia dyrektywy są nieskuteczne, a decyzja w sprawie rozważenia realizacji przedsięwzięcia lub planu mającego negatywnie oddziaływać na obszar sieci Natura 2000 jest mimo wszystko pozytywna”.

Przeprowadzona w ramach niniejszego dokumentu analiza wykazała, że realizacja planu nie zagraża przedmiotom ochrony, celom i integralności obszarów Natura 2000. Jednakże na skutek szeroko rozumianego zagospodarowywania oraz zgodnego z przeznaczeniem użytkowaniem terenów dojdzie do częściowej utraty naturalnych zasobów przyrodniczych, rozumianej jako zmniejszenie bioróżnorodności, usunięcie części zieleni, negatywny wpływ m.in. na gleby, wody podziemne, powietrze oraz inne. Jednocześnie projekt planu wprowadza szereg ustaleń, które mają za zadanie rekompensację środowisku utraconych strat (m.in. z zakresu infrastruktury technicznej, wydzielenie strefy zieleni izolacyjnej, wskaźniki udziału procentowego powierzchni biologicznie czynnej oraz inne, zawarte w poniższej Tab. 9). Wobec powyższego uznaje się, że w analizowanym przypadku nie ma przesłanek do zastosowania kompensacji przyrodniczej.

Poniższa tabela zestawia wspomniane wcześniej rozwiązania łagodzące, ujęte w projektowanym dokumencie. Są to ustalenia ogólne zawarte przede wszystkim w §7, §8, §11, §13 i §14 oraz wybrane ustalenia szczegółowe i inne projektowe.

Użyte w niej ustalenia oznaczają:

(+) – wpływ na środowisko korzystny,

(-) – wpływ na środowisko niekorzystny,

(+/-) – wpływ na środowisko neutralny.

Tab.9. Ocena rozwiązań w zakresie realizacji poszczególnych celów dot. ochrony środowiska.

Ustalenia planu	Ocena rozwiązań w zakresie realizacji poszczególnych celów dot. ochrony środowiska									
	Ochrona gleb i powierzchni ziemi	Ochrona wód	Ochrona powietrza	Ochrona klimatu akustycznego	Ochrona bioróżnorodności	Ochrona roślin, zwierząt i grzybów	Ochrona klimatu lokalnego	Ochrona krajobrazu	Ochrona zabytków i dóbr materialnych	Ochrona zdrowia ludzi
lokalizowanie budynków zgodnie z określoną i zwymiarowaną na rysunku planu nieprzekraczalną linią zabudowy	+/-	+	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+	+	+
zakaz realizacji inwestycji powodujących przekroczenie standardów jakości środowiska poza granicą nieruchomości, do której inwestor posiada tytuł prawny	+	+	+	+	+/-	+	+	+/-	+/-	+
dopuszczenie realizacji dachów zielonych	+/-	+	+	+	+	+/-	+	+	+/-	+
nakaz realizacji zieleni izolacyjnej	+	+	+	+	+	+	+	+	+/-	+
dopuszczenie lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej na terenach MN wyłącznie o nieznacznym oddziaływaniu	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+	+	+
nakaz stosowania najlepszych dostępnych technik przy realizacji inwestycji w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska	+	+	+	+	+/-	+	+	+/-	+/-	+
nakaz dotrzymania dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej na terenie MN oraz na terenie wydzielania wewnętrznego A i B	+/-	+/-	+/-	+	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+
zakaz kształtowania powierzchni działek budowlanych w sposób powodujący naruszenie stosunków wodnych, wyprowadzania wód oraz ścieków na sąsiednie działki budowlane	+	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+	+	+/-
w celu ochrony przed zanieczyszczeniem wód powierzchniowych i podziemnych: <ul style="list-style-type: none"> zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do ziemi, nakaz oczyszczania wód opadowych i roztopowych ze związków ropopochodnych i innych zanieczyszczeń mechanicznych pochodzących z parkingów, placów manewrowych i innych nawierzchni komunikacyjnych przeznaczonych dla ruchu pojazdów zgodnie z przepisami odrębnymi, nakaz zabezpieczenia powierzchni zagrożonych zanieczyszczeniem związkami ropopochodnymi i innymi substancjami szkodliwymi w sposób uniemożliwiający ich przenikanie do ziemi i wód 	+	+	+/-	+/-	+/-	+	+/-	+/-	+/-	+
na terenie MN zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego lub inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej	+	+	+	+	+	+	+	+	+/-	+
zakaz lokalizowania zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska	+	+	+	+/-	+	+	+	+/-	+/-	+
na terenie MN zakaz: <ul style="list-style-type: none"> realizacji budynków mieszkalnych w zabudowie bliźniaczej, szeregowej lub grupowej; lokalizowania usług publicznych i niepublicznych z zakresu oświaty 	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+	+/-	+
na terenie P zakaz: <ul style="list-style-type: none"> lokalizowania usług publicznych, usług niepublicznych z zakresu oświaty i obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², tymczasowego magazynowania odpadów, składowania odpadów niebezpiecznych 	+	+	+/-	+/-	+/-	+	+/-	+	+/-	+

ZMIANA CZĘŚCI MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO FRAGMENTU TERENU MIASTA KOŃSKIE,
NA WSCHÓD OD TERENÓW KOLEJOWYCH PO GRANICE ADMINISTRACYJNE MIASTA
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

wskazuje się granicę terenu zamkniętego zastrzeżonego ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa, przez który przebiegają linie kolejowe oraz granicę strefy ochronnej obszaru kolejowego	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+	+
nakaz ujednolicenia kolorystyki elewacji i materiałów wykończeniowych budynków w granicach działki budowlanej oraz zakaz stosowania jaskrawej kolorystyki pokryć dachów oraz materiałów wykończeniowych elewacji	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+	+/-	+
wskazanie na całym obszarze planu Lokalnego Zbiornika Wód Podziemnych nr 411 „Końskie”, dla którego obowiązują przepisy odrębne	+/-	+	+/-	+/-	+/-	+/-	+	+/-	+/-	+
wskazanie strefy ochronnej od napowietrznej linii elektroenergetycznej średniego napięcia 15 kV, w zasięgu której obowiązuje, (...), nakaz jej uwzględnienia w przypadku zagospodarowywania działek, lokalizowania zabudowy oraz prowadzenia robót budowlanych przy zabudowie istniejącej	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+	+
nakaz zapewnienia dróg pożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+	+
zakaz lokalizowania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię wiatru	+/-	+/-	+/-	+	+/-	+/-	+/-	+	+	+
realizacja zasilania z sieci elektroenergetycznych średniego lub niskiego napięcia w formie linii kablowych	-	+/-	+/-	+	+/-	+/-	+/-	+	+	+
dopuszczenie budowy wyłącznie wewnątrzowych stacji transformatorowych	+/-	+/-	+/-	-	+/-	+/-	+/-	-	+/-	-
zaopatrzenie w energię elektryczną ze źródeł odnawialnych, z wyjątkiem źródeł energii obejmujących energię wiatru	+/-	+/-	+/-	+-	+/-	+/-	+	+/-	+/-	+/-
zaopatrzenie w gaz z sieci gazowej średniego lub niskiego ciśnienia	+	+	+	+/-	+/-	+/-	+	+	+/-	+
zaopatrzenie w ciepło z sieci ciepłowniczej	+	+	+	+/-	+/-	+/-	+	+/-	+/-	+
zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł energii cieplnej zgodnych uchwałą antysmogową	+/-	+/-	_*	+/-	+/-	_*	_*	+/-	+/-	_*
zaopatrzenie w ciepło ze źródeł odnawialnych, z wyjątkiem źródeł energii obejmujących energię wiatru	+/-	+/-	+	+/-	+/-	+/-	+	+/-	+/-	+
zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej z uwzględnieniem warunków wynikających z przepisów odrębnych	+	+	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+/-	+
odprowadzanie ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych do sieci kanalizacji sanitarnej z uwzględnieniem warunków wynikających z przepisów odrębnych	+	+	+	+/-	+/-	+	+/-	+/-	+/-	+
	_**	_**	_**		_**	_**		_**		_**
odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej, poprzez ich retencjonowanie na działce budowlanej, do której inwestor posiada prawo do jej dysponowania, z wykorzystaniem dołów chłonnych, ogrodów deszczowych lub zbiorników retencyjnych oraz z możliwością ich wtórego wykorzystania, a także poprzez ich odprowadzanie w stanie niezanieczyszczonym do ziemi	+	+	+/-	+/-	+/-	+/-	+	+/-	+/-	+/-
gospodarowania odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi	+	+	+/-	+/-	+/-	+	+/-	+	+/-	+

Źródło: Opracowanie własne.

* ocena przy założeniu realizacji zaopatrzenia w źródła nie ekologiczne

** ocena rozwiązania w przypadku wystąpienia nieszczelności zbiorników

Z przedstawionej analizy wynika, że przyjęte w projekcie planu ustalenia wskazane w Tab. 9 należy określić jako przeważnie korzystne dla realizacji wytypowanych celów z zakresu ochrony środowiska. Dotyczy to zwłaszcza zapewnienia ochrony takich komponentów jak: zasoby wodne, gleba oraz powietrze, a pośrednio – ludzie i zwierzęta.

Istotnymi dla zapewnienia właściwych warunków ochrony środowiska oraz ograniczenia oddziaływania skutków ustaleń projektowanego dokumentu na ludzi, są zwłaszcza rozwiązania z zakresu gospodarki wodno-ściekowej i ochrony powietrza. Projekt mpzp w zakresie odprowadzania ścieków dopuszcza rozwiązania indywidualne zgodnie z wymogami wynikających z przepisów odrębnych (tzn. szczelne bezodpływowe zbiorniki i przydomowe lub zbiorowe oczyszczalnie ścieków). Ich realizacja może skutkować niekorzystnym wpływem w przypadku niedotrzymania warunku szczelności, którego egzekwowanie leży poza systemem planowania przestrzennego i na dzień dzisiejszy nie jest możliwe do przewidzenia.

Powyższe zestawienie ujmuje również zasady, których realizacja będzie miała neutralny wpływ na niektóre elementy środowiska (np. realizacja sieci i urządzeń elektroenergetycznych – o charakterze dystrybucyjnym). Jednocześnie jako niekorzystne rozwiązanie (zwłaszcza w kontekście ochrony powietrza) wskazuje się dopuszczenie przez plan stosowania indywidualnych źródeł ciepła (szczególnie tych o niskiej sprawności - pozbawione jakichkolwiek instalacji redukcji zanieczyszczeń w spalinach), mogących pogłębić aktualny w dzisiejszych czasach problem „niskiej emisji”.

W celu zminimalizowania negatywnych skutków planowanego zagospodarowania przestrzennego względem środowiska przyrodniczego plan wprowadza m.in. dopuszczenie realizacji dachów zielonych, nakaz realizacji zieleni izolacyjnej oddzielającej tereny mieszkaniowe od terenów przemysłowych, czy zakaz lokalizowania zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Ocenia się, że przyjęte w projektowanym dokumencie rozwiązania przestrzenne uwzględniają wymagania ochrony środowiska przyrodniczego i ochrony jego zasobów oraz są zbieżne z zasadą minimalizacji potencjalnych niekorzystnych oddziaływań na środowisko inwestycji dopuszczonych przez plan.

9. MOŻLIWOŚCI ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH

Projekt zmiany planu nie wprowadza funkcji, które mogłyby oddziaływać na cele, przedmiot ochrony i integralność obszarów Natura 2000. Zatem biorąc pod uwagę cele oraz geograficzny zasięg planu, jak również cele i przedmioty ochrony najbliższych obszarów Natura 2000 oraz ich integralność, w niniejszej prognozie nie określa się rozwiązań alternatywnych w stosunku do rozwiązań, które zawarto w MPZP.

10. PRZEWIDYWANE MOŻLIWOŚCI TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Biorąc pod uwagę skalę obszaru opracowania, ustalone funkcje oraz znaczną odległość od granicy Państwa, projekt zmiany planu nie będzie potencjalnie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

11. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Organ opracowujący projekt dokumentu, którym jest tutaj miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zobowiązany jest monitorować, jakie skutki dla środowiska ma praktyczna realizacja jego postanowień. Ma to umożliwić podjęcie działań zmierzających do usunięcia negatywnych zmian w środowisku, gdyby one wystąpiły. Metodyka analizy realizacji postanowień mpzp powinna:

- 1) uwzględniać aktualny stan środowiska;
- 2) być dostosowana do przyjętych kierunków zagospodarowania przestrzennego;
- 3) opierać się na analizie wpływu skutków ustaleń planu na środowisko.

Wybierając wskaźniki monitoringu do oceny skutków realizacji ustaleń planu należy wziąć pod uwagę dostępność danych i ich miarodajność. Powszechnie stosowanymi wskaźnikami służącymi do oceny zmian przestrzennych (poprawa, pogorszenie stanu środowiska) i ich dynamiki są:

- 1) jakość wód powierzchniowych;
- 2) jakość powietrza atmosferycznego, zwłaszcza akustycznego;
- 3) ilość ścieków odprowadzanych do odbiornika, dysproporcje między siecią wodociagową a kanalizacyjną;
- 4) liczba mieszkańców obsługiwanych przez oczyszczalnie ścieków;
- 5) udział odnawialnych źródeł energii w wytwarzaniu energii;
- 6) udział użytków rolnych w powierzchni gminy;
- 7) udział użytków leśnych w powierzchni gminy;
- 8) powierzchnia i stan zachowania siedlisk przyrodniczych i obszarów chronionych w otoczeniu terenu opracowania planu;
- 9) zmiany położenia zwierciadła wody gruntowej.

Większość z tych wskaźników jest jednak nieprzydatna do oceny skutków realizacji zmian przestrzennych wynikających z realizacji przedmiotowego planu, jednakże mogą być one wykorzystane do oceny realizacji planowania przestrzennego w skali całej gminy, jak np. udział użytków leśnych, rolnych, udział odnawialnych źródeł energii w wytwarzaniu energii.

Niektóre z wyżej wymienionych wskaźników mierzone są w ramach państwowego monitoringu środowiska, stanowiącego system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska oraz gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji o środowisku, realizowanego przez Inspekcję Ochrony Środowiska. Zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001), państwa członkowskie Unii Europejskiej, w tym również Polska zostały zobowiązane do monitorowania znaczącego wpływu na środowisko, wynikającego z realizacji planów i programów. Jak wynika z tego artykułu, celem monitoringu jest między innymi możliwość określenia na wczesnym etapie nieprzewidzianego niepożądanego wpływu oraz podjęcia odpowiedniego działania naprawczego. Zgodnie z art. 10 ust. 2 w celu przestrzegania ust. 1 można wykorzystywać, stosownie do potrzeb, istniejące systemy monitoringu w celu uniknięcia powielania monitoringu. Zatem monitoring skutków realizacji postanowień MPZP w zakresie oddziaływania na środowisko może polegać na analizie i ocenie poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub też w ramach innych monitoringów prowadzonych przez organy administracji publicznej, gminy oraz podmioty gospodarcze, o ile dotyczą one obszaru objętego MPZP.

Ustalenia przedmiotowego planu uwzględniają wymogi ochrony środowiska zgodnie z obowiązującymi przepisami. Ponadto zawierają szereg zapisów, które zminimalizują negatywny wpływ realizacji ich ustaleń na przyrodę, jednakże z dokonanej oceny wynika, że niezależnie od powyższego i przeważnie nieznacznie mogą one oddziaływać niekorzystnie na: glebę i powierzchnię ziemi, wody powierzchniowe i podziemne, powietrze, klimat akustyczny, różnorodność biologiczną, florę i faunę, lokalny klimat, krajobraz, jak również zdrowie ludzi.

Należy jeszcze zwrócić uwagę na uwarunkowania prawne analiz realizacji MPZP określone w przepisach planowania i zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym „w celu oceny aktualności studium i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium, z uwzględnieniem decyzji zamieszczonych w rejestrach, o których mowa w art. 57 ust. 1-3 i art. 67, oraz wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego”. Jak wynika, z dalszego ustępu (art. 32 ust. 2 ustawy) organ wykonawczy gminy przekazuje wyniki ww. analiz, po uzyskaniu opinii gminnej lub innej właściwej, w rozumieniu art. 8 ustawy, komisji urbanistyczno-architektonicznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania dotyczące zmiany studium lub planu miejscowego.

Przedstawione powyżej uwarunkowania prawne uznaje się za wystarczające do monitorowania realizacji MPZP.

12. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejsze opracowanie powstało w celu dokonania oceny wpływu na środowisko realizacji ustaleń zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, do którego przystąpiono w oparciu o uchwałę Rady Miejskiej w Końskich Nr XXXIII/328/2021 z dnia 29 czerwca 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany części miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu terenu miasta Końskie, na wschód od terenów kolejowych po granice administracyjne miasta.

Obszar opracowania o powierzchni około 7,5753 ha zlokalizowany jest w północno-wschodniej części miasta Końskie, na wschód od linii kolejowej Nr 25 Łódź Kaliska – Dębica, na granicy z obrębem wiejskim Dyszów, w rejonie ul. Zielonej.

Zakres i stopień szczegółowości prognozy oddziaływania na środowisko został uzgodniony zarówno z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach, jak również z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Końskich.

Celem sporządzenia przedmiotowej zmiany planu jest likwidacja drogi publicznej klasy dojazdowej przebiegającej na północy obszaru, wraz z wyznaczonymi od niej nieprzekraczalnymi liniami zabudowy, ograniczającej możliwość racjonalnego zainwestowania przyległych do niej nieruchomości. Działanie to nie pozbawi właścicieli działek dojazdu do drogi publicznej, w związku z czym Gmina Końskie nie planuje budowy projektowanej drogi. Celem sporządzenia zmiany planu jest również uregulowanie dotychczasowych ustaleń planistycznych, w tym wprowadzenie parametrów i wskaźników zabudowy, pozwalających na kształtowanie przedmiotowej przestrzeni w sposób kontrolowany, odpowiadający uwarunkowaniom funkcjonalno-przestrzennym, zasadom zachowania ładu przestrzennego oraz potrzebom ochrony środowiska. Projektowany kształt struktury funkcjonalno-przestrzennej wynika bezpośrednio z analizy obowiązującego stanu zagospodarowania terenu, prawa miejscowego jak również z ustalonych w Studium kierunków zagospodarowania przestrzennego. Objęty projektem

obszar znajduje się w bezpośrednim otoczeniu terenów niezabudowanych lub produkcyjnych. Istota zmiany planu ma więc charakter czysto porządkowy i regulacyjny. Nie wprowadza żadnych nowych funkcji przeznaczenia terenu, odmiennych od tych w obowiązującym planie.

Obszar opracowania położony jest w zasięgu zlewni JCWP „Drzewiczka od źródeł do Wąglanki bez Wąglanki” (kod RW20006254839), LZWP nr 411 „Końskie” oraz JCWPd nr 85 dorzecze Wisły (kod PLGW200085).

Wg klasyfikacji użytków gruntowych EGiB, dominującą część obszaru opracowania zajmują inne tereny zabudowane (73,57%). Pozostała część terenu to w 15,58% użytki rolne (grunty orne, łąki trwałe, sady na gruntach ornym, tereny mieszkaniowe na gruntach ornym) i w 10,85% grunty zabudowane i zurbanizowane (tereny mieszkaniowe, tereny przemysłowe, drogi i tereny kolejowe).

W granicach planu nie występują:

- 1) formy ochrony przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 2) obszary szczególnego zagrożenia powodzią;
- 3) tereny i obszary górnicze;
- 4) budynki i obiekty kubaturowe o znaczeniu historycznym lub kulturowym;
- 5) użytki rolne chronione (klasy I-III) i użytki leśne;
- 6) udokumentowane złoża, tereny i obszary górnicze;
- 7) obszary osuwania się mas ziemnych;
- 8) powierzchniowe wody stojące oraz płynące;
- 9) ujęcia wód powierzchniowych i podziemnych ani strefy ochronne ujęć wód;
- 10) formy ochrony zabytków, obiekty, obszary ujęte w wojewódzkiej lub gminnej ewidencji zabytków, dobra kultury współczesnej i stanowiska archeologiczne.

Fragment planu w północno-zachodniej części obszaru mieści się w granicach terenu zamkniętego zastrzeżonego ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa (przez który przebiegają linie kolejowe).

Północna i północno-wschodnia część obszaru opracowania to tereny częściowo zagospodarowane zabudową mieszkaniową i przemysłową, gdzie dominuje roślinność ruderalna. Istniejącej zabudowie towarzyszą rozległe trawniki i przydomowe ogródki. Występują tu również wydepczyska antropogeniczne i tereny pozbawione roślinności. Krajobraz we wschodniej części obszaru zdominowała zwarta zabudowa przemysłowa, którą uzupełnia roślinność ruderalna, wydepczyska antropogeniczne, pielęgnowane trawniki, a także tereny nie pokryte roślinnością. Z kolei część południowa i centralna terenu stanowi głównie nieużytki ulegające sukcesji oraz łąki kośne. Obszar opracowania od zachodu sąsiaduje z Linią kolejową Nr 25 relacji Łódź Kaliska – Dębica.

Zabudowę mieszkaniową i przemysłową uzupełniają niskie budynki gospodarcze i garażowe. Na obszarze nie występuje ani jedna utwardzona droga. Brak jest również chodników, ścieżek rowerowych i oświetlenia.

Negatywnie na krajobraz wpływają nieestetyczne, często zardzewiałe i niejednolite ogrodzenia nieruchomości, a obiektami skupiającymi uwagę są: napowietrzna linia elektroenergetyczna średniego napięcia przebiegająca głównie w centrum przedmiotowego terenu oraz słupowe stacje transformatorowe (na wschodzie i w centrum terenu).

Zaniechanie realizacji ustaleń mpzp nie spowoduje istotnych pozytywnych zmian w środowisku, które mogłyby stanowić uzasadnienie do przyjęcia innych (alternatywnych) rozwiązań dla obszaru opracowania, jednakże spowoduje spowolnienie tempa, a nawet blokadę działań inwestycyjnych, gdyż plan obowiązujący przewiduje w północnej części obszaru drogę publiczną klasy dojazdowej, której Gmina Końskie nie planuje wybudować, gdyż aktualny sposób zagospodarowania nieruchomości nie wymaga jej realizacji. Ustalenia aktualnie obowiązującego planu ograniczają więc możliwości inwestycyjne lokalnych działek o około 1,109 ha. Z kolei zmiana planu przewiduje wprowadzenie w miejscu ww. drogi terenów zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów, co może skutkować zwiększeniem powierzchni biologicznie czynnej oraz częściowo wyeliminowaniem problemów związanych z niebezpieczeństwem zanieczyszczenia środowiska substancjami ropopochodnymi, hałasem i spaliniami samochodowymi. Dodatkowo można dodać, że w projekcie planu wprowadzona została strefa zieleni izolacyjnej oddzielająca tereny mieszkaniowe od terenów produkcyjnych, co należy uznać za pożądane i korzystne z punktu widzenia ochrony środowiska, w szczególności ochrony krajobrazu. Błędne byłoby założenie, iż brak realizacji projektu mpzp z całą pewnością będzie skutkował całkowitym zaniechaniem dalszego zabudowywania terenu, zatem należy wziąć pod uwagę scenariusz, w którym zostaje on zainwestowany zgodnie z ustaleniami obowiązującego planu. Wpływ realizacji ustaleń zarówno obowiązującego, jak i projektowanego mpzp na poszczególne komponenty środowiska przeważnie ocenia się na porównywalny, z przewagą większej ilości ustaleń chroniących środowisko zawartych w analizowanym dokumencie.

Zgodnie z przyjętą metodyką, obszar opracowania zostanie przeznaczony pod funkcje, których wpływ na środowisko ocenia się na negatywny w stopniu minimalnym i ponad umiarkowanym.

Do skutków oddziaływania na środowisko realizacji ustaleń planu zaliczono przede wszystkim potencjalny, negatywny wpływ na:

- 1) gleby i powierzchnię ziemi;
- 2) wody powierzchniowe i podziemne;
- 3) powietrze atmosferyczne;
- 4) klimat akustyczny;
- 5) różnorodność biologiczną;
- 6) zdrowie ludzi (pośrednio).

Przeprowadzona w ramach prognozy oddziaływania na środowisko analiza wykazała, że:

- 1) na terenie opracowania nie wystąpią oddziaływania negatywne w stopniu znaczącym;
- 2) realizacja planu nie zagrazi przedmiotom ochrony, celom i integralności jakiegokolwiek obszaru Natura 2000 (brak w granicach opracowania oraz bliskim sąsiedztwie).

Niezależnie od powyższego, na skutek szeroko rozumianego zagospodarowywania oraz zgodnego z przeznaczeniem użytkowaniem terenów dojdzie do częściowej utraty naturalnych zasobów przyrodniczych, rozumianej jako: zmniejszenie bioróżnorodności, usunięcie zieleni, negatywny wpływ na gleby, wody, powietrze itd. Jednocześnie projekt planu wprowadza szereg ustaleń, które mają za zadanie rekompensację środowisku utraconych strat, m.in. z zakresu:

- 1) zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego (§6 uchwały),
- 2) ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu (§7 uchwały);
- 3) kształtowania krajobrazu (§8 uchwały);
- 4) granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie przepisów odrębnych (§11 uchwały);
- 5) szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu (§13 oraz wybrane ustalenia szczegółowe uchwały);
- 6) zasad modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej (§14 uchwały).

Wobec powyższego uznano, że w analizowanym przypadku nie ma przesłanek do zastosowania kompensacji przyrodniczej.

Ocenia się, że przyjęte w projektowanym dokumencie rozwiązania przestrzenne uwzględniają wymagania ochrony środowiska przyrodniczego i ochrony jego zasobów oraz są zbieżne z zasadą minimalizacji potencjalnych niekorzystnych oddziaływań na środowisko inwestycji dopuszczonych przez plan.

Realizacja planu nie będzie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

13. ZAŁĄCZNIK – OŚWIADCZENIE AUTORA

W trybie art. 51 ust.2 pkt 1) lit. f) ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa o ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029 ze zm.) oświadczam, iż spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ww. ustawy oraz jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

SPIS RYSUNKÓW

Rys.1.	Relief terenu w obszarze opracowania wraz z analizą profilu terenu.	10
Rys.2.	Budowa geologiczna w rejonie obszaru mpzp – jego granice zostały oznaczone czarną linią.	11
Rys.3.	Średnie temperatury i opady dla gminy Końskie.	14
Rys.4.	Ilości opadów dla gminy Końskie.	14
Rys.5.	Róża wiatrów dla gminy Końskie.	14
Rys.6.	Średnia temperatura miesięczna dla powiatu koneckiego prognozowana na lata 2021-2030.	15
Rys.7.	Średnia wilgotność względna miesięczna dla powiatu koneckiego prognozowana na lata 2021-2030.	15
Rys.8.	Suma opadu miesięczna (średnia z dekady) dla powiatu koneckiego prognozowana na lata 2021-2030.	15
Rys.9.	Średnia prędkość wiatru miesięczna dla powiatu koneckiego prognozowana na lata 2021-2030.	15
Rys.10.	Znormalizowany różnicowy wskaźnik wegetacji dla obszaru opracowania.	24

SPIS TABEL

Tab.1.	Budowa geologiczna w zasięgu obszaru mpzp.	11
Tab.2.	Struktura użytków gruntowych w granicach mpzp.	16
Tab.3.	Struktura własnościowa gruntów leśnych i lasów w gminie Końskie – dane za 2021 r.	16
Tab.4.	Wynikowe klasy strefy świętokrzyskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia za 2021 r.	21
Tab.5.	Klasy stref i wymagane działania w zależności od poziomów stężeń.	22
Tab.6.	Wstępna ocena wpływu na środowisko poszczególnych funkcji projektowanych w ramach mpzp.	29
Tab.7.	Dopuszczalne poziomy hałasu powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu w odniesieniu do jednej doby.	34
Tab.8.	Ocena oddziaływania ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska w kontekście relacji z przedmiotem podlegającym oddziaływaniu oraz zmiennego czasu działania.	37
Tab.9.	Ocena rozwiązań w zakresie realizacji poszczególnych celów dot. ochrony środowiska.	41

SPIS ZDJĘĆ

Fot. 1.	Widok nr 1 na tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów.	18
Fot. 2.	Widok nr 2 na tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów.	18
Fot. 3.	Widok nr 1 na wydepczyska antropogeniczne.	19
Fot. 4.	Widok nr 2 na wydepczyska antropogeniczne.	19
Fot. 5.	Zabudowa przemysłowa zlokalizowana przy linii kolejowej.	19
Fot. 6.	Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna zlokalizowana na północnym zachodzie obszaru.	19

